

RELIGIE VERSUS PĂRTĂȘIE - CUCERIT SAU ATRAS ? - Partea a cincea

Laudă Domnului! Domnul să vă binecuvânteze! Este bine să fiu cu voi în dimineața aceasta. În timp ce stăm în picioare, să deschidem Bibliile la Evrei capitolul 11. Vom continua cu tema „Religie versus relație cu Dumnezeu”. Cred că aceasta este partea a cincea, iar subtitlul meu este **Cucerit și desenat**. Evrei 11.1:

„Și credința este substanța lucrurilor nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.

Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.”

Noi am citit aceasta de atâtea ori, dar niciodată nu poți să te îndepărtezi de realitatea Adevărului care se află aici și devine din ce în ce mai profund, pentru că *credința este substanța lucrurilor nădăjduite.*” Deci, credința este o substanță, nu este un lucru banal, nu este o lumină trecătoare, ci este o substanță. Înseamnă că nu ne putem gândi la credință doar ca la o idee sau mentalitate, concept sau un gând care ne trece prin minte; credința este mult diferită de toate acestea. Amin. Credința este o ancoră, „este o substanță a lucrurilor nădăjduite, o dovadă.” Amin. Foarte mulți oameni caută o dovadă creștină a acestui lucru, căutăm dovezi, dar credința este dovada, ea este dovada lucrurilor care nu au fost văzute.

„Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.

Prin credință înțelegem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.”

Fratele Branham a spus: „Când a creat lumea, Dumnezeu a trebuit să vorbească Cuvântul și să creadă în propriul Său Cuvânt. Vine chiar aici, în această Scriptură. Astfel, prin credință, înțelegem că atunci când au fost făcute lumile, au fost făcute prin credința lui Dumnezeu; Dumnezeu a trebuit să vorbească și să-Și creadă propriul Cuvânt, să creadă că Cuvântul Său Se va împlini.

„Prin credință înțelegem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.

Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.

Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.”

Eu vreau să merg ca Enoh ca să pot pleca de aici. Cine vrea să meargă ca Enoh? Deci, Enoh a avut o mărturie înainte de a pleca, și mărturia aceea a fost că i-a plăcut lui Dumnezeu. Așadar, vreau să fac ceea ce a făcut Enoh. Amin.

Versetul 6 este cel care deține cheia: ***„Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută cu sârguință.”***

Ce a făcut Enoh de i-a plăcut lui Dumnezeu? El a crezut ce i-a spus Dumnezeu. Căci *„fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută cu sârguință.”*

Să ne plecăm capetele. Doamne Isuse, îți mulțumim pentru Cuvântul Tău. Tată, îți cerem doar să faci ceea ce ai făcut de atâtea ori, încât să-ți onorezi Cuvântul. Doamne, Te chemăm să-ți onorezi Cuvântul, pentru că ne-am adunat împreună așa cum spune Cuvântul Tău și avem încredere în Tine, Doamne, în timp ce îți cerem să vii în scenă și să faci pentru noi ceea ce ai făcut de atâtea ori, pentru că ești credincios Cuvântului Tău. Vino și frânge Pâinea Vieții și dă-ne Cuvântul Tău veșnic, pentru că avem nevoie de El în acest ceas. Avem nevoie de Cuvântul Tău, Stăpâne, ca să ne îndrume în această zi în care trăim; avem nevoie de porția noastră ca să ne susțină și să ne dea putere să ne putem continua călătoria pe care o avem de făcut. Te rugăm să ai înțâietate printre noi și îți mulțumim pentru tot ce ne vei spune. Suntem gata să Te primim, Doamne, așa cum ni Te descoperi, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Puteți să vă așezați.

Voi citi doar două citate pe care le-am citit tot timpul. O voi face doar pentru a le păstra proaspete în mintea voastră. Fratele Branham spune în **Dumnezeul acestei epoci rele:**

„Observați-l pe Cain. El nu a vrut o jertfă de sânge, ci a adus pe altarul lui o jertfă

din fructele și frumusețile pământului. El a făcut aceasta cât se poate de religios.”

Vreau să prindeți aceasta. Sper că sunteți deja obișnuiți cu tema aceasta pe care am avut-o în ultimele săptămâni, și am văzut că vița falsă este foarte religioasă. Vița falsă nu sunt neapărat cei din baruri, cluburi de noapte și din alte locuri de felul acesta. Vița falsă este foarte religioasă. Cele două vițe încep în cartea Genezei și se împletesc una în jurul celeilalte, așa că este foarte greu să deosebești vița adevărată de vița falsă, pentru că toți sunt împlețiți împreună și par să fie un singur grup. Dar la sfârșitul epocilor bisericii, a venit fratele Branham și el a arătat că pe tot parcursul epocilor bisericii au existat două grupuri, așa că mesajul pentru fiecare biserică s-a adresat la două grupuri diferite. A fost mesajul pentru cei care au ținut Cuvântul și au fost credincioși și a existat un mesaj pentru cei care nu erau credincioși. Dar la sfârșitul veacurilor, Domnul a început să descopere epocile bisericii, iar când a făcut aceasta, a arătat cele două vițe din cadrul bisericii adevărate, așa că acum știm că vița falsă era foarte religioasă.

„...El a făcut aceasta cât se poate de religios, la fel de religios ca Abel, oferindu-i lui Dumnezeu o jertfă, închinându-se înaintea Lui, supus în toate lucrurile, dar fără descoperirea Cuvântului.”

Oh, dacă am putea prinde aceasta adânc în sufletul nostru! De la început, Planul lui Dumnezeu a fost Cuvântul. Acesta a fost Planul lui Dumnezeu când a căzut Adam. Adam a căzut din Cuvânt (Amin), iar când Dumnezeu va restabili, îl va restabili pe om înapoi în Cuvânt, deoarece Cuvântul a fost de la început Planul lui Dumnezeu. De aceea, în zilele noastre trebuia restituită descoperirea deplină a întregului Cuvânt, pentru că de la început acesta a fost Planul lui Dumnezeu.

„Cuvântul a fost de la început Planul lui Dumnezeu, dar Dumnezeu L-a adus la suprafață prin descoperire, aceasta fiind chiar dovada că El este drept. Nu religia, nu un altar, nu apartenența la biserică, nu jertfa, nu sinceritatea, ci descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu.”

Deci, care este calea înapoi? Calea înapoi este prin descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta este singura cale înapoi.

În mesajul **Dumnezeu ascuns în simplitate**, ni se spune:

„La început, când omul a păcătuit și-a arătat natura, că întotdeauna încearcă să se ascundă de Dumnezeu...” Oh, prindeți aceasta, prieteni! Această religie vorbește

despre religie, vorbește despre biserici, doctrine, denominațiuni și raționamentul omului. Astfel, fratele Branham spune: *„La început, când omul a păcătuț și-a arătat natura, că întotdeauna încearcă să se ascundă de Dumnezeu și își face el însuși un mod prin care să se poată simți justificat, o religie...”*

Deci, acesta este omul. Întotdeauna încearcă să facă și să înțeleagă. Aceasta a încercat să facă întotdeauna și aceasta încearcă să facă și în prezent. Aceasta este ceea ce încearcă diavolul să te ispitească să faci. „Tu să face ceea ce vreau eu să faci.” Unde credeți că a încercat el să lucreze întotdeauna? Acolo unde lucra Dumnezeu. Întotdeauna, el a încercat să-i prindă pe aleși și să-i lege ca să-i devieze de la Planul lui Dumnezeu, de la Programul Lui. Satan încearcă să oprească impulsul răscumpărării, încearcă să oprească Planul lui Dumnezeu ca să nu ajungă la rod. Deci, unde ar lucra el? Unde ar aduce înșelăciunea? Unde ar aduce o amenințare, o perturbare? Ce ar face astăzi dacă vrea să oprească impulsul înainte al lui Dumnezeu, Planul de răscumpărare și Cuvântul care merge mai departe aducând o restituire completă a tuturor lucrurilor? Ce ar ataca dacă ar aduce o înșelăciune? Unde ar merge? Direct în locul unde lucrează Dumnezeu, în locul unde este Cuvântul. Și ce ar face? Exact ceea ce a încercat să facă întotdeauna, ar încerca să provoace o diversiune, să aducă o înșelăciune, un raționament sau altceva, prin care să oprească Planul lui Dumnezeu. Amin.

Când Cuvântul a fost desfășurat, fratele Branham ne-a arătat foarte clar lucrul acesta și a spus că în zilele lui Luther, Luther a primit un Cuvânt (Amin), iar acel Cuvânt trebuia să atragă atenția oamenilor și să-i întoarcă la Dumnezeu. Cuvântul adus de Luther a fost o cale de întoarcere la părtășia cu Dumnezeu. Amin. El a adus neprihănirea prin credință, dar îngerii căzuți au intrat și au luat acel Adevăr, așa că în loc să continue cu Adevărul, unde sunt acum? I-au făcut să-și dea un nume și să construiască un sistem, un oraș cu ziduri, în jurul aceluia Adevăr, iar când au făcut aceasta, au oprit înaintarea lor. Aceasta a fost întotdeauna încercarea aleșilor. Dar Dumnezeu va ridica întotdeauna pe cineva să aducă un Cuvânt ca să-i scoată afară. Cuvântul lui Dumnezeu merge întotdeauna înainte, dar diavolul încearcă imediat să-l oprească înaintarea.

Astfel, noi putem vedea tentația. Vreau să spun că este peste tot, iar dacă recunoaștem că astăzi sunt prezente aceleași duhuri, și că ele încearcă să perturbeze Planul lui Dumnezeu; dacă cunoaștem Planul lui Dumnezeu și știm unde lucrează Dumnezeu, de ce ne-am mai uita oriunde altundeva, când înșelăciunea este chiar în jurul nostru? Este chiar în propriile noastre minți și în

propria noastră gândire, prin tentațiile și gândurile care pot veni, ceea ce înseamnă că trebuie să judecăm fiecare gând și să-l facem rob ascultării de Hristos. Aceasta ne spune Pavel să facem, pentru că tentația este în jurul nostru, încercând să oprească înaintarea Cuvântului lui Dumnezeu. Oh, ascultați-mă, prieteni! Dacă în această zi ne poate opri, ne facem vinovați de construirea zidurilor confesionale. Amin. Pe Satan nu-l deranjează cât de mult Adevăr din trecut acceptați odată ce a deschis Dumnezeu ușa: „Neprihănirea prin credință.” Amin. Diavolul nu a încercat niciodată să ia neprihănirea prin credință, deoarece acum chiar și biserica catolică este dispusă să adopte neprihănirea prin credință, deoarece neprihănirea prin credință te face să ai încă nevoie de preoție, în sacrameinte. Ei sunt dispuși să se adapteze, pentru că aceasta este o descoperire. El nu poate pune niciodată descoperirea înapoi, pentru că ceea ce vrea să facă acum, este să te facă să te oprești la această descoperire și să nu treci la următoarea.

Când Dumnezeu l-a chemat pe Avraam afară, l-a chemat numai pe el singur. Dumnezeu l-a separat și l-a scos din Babilon, a rupt sistemul acela pentru că trebuia să-l scoată pe alesul său din el, astfel încât să poată începe să lucreze cu el ca individ. Același lucru care s-a întâmplat astăzi. Prin profetul Său, Dumnezeul nostru a rupt aceste confesiuni. El a luat Sabia Cuvântului și a tăiat vălul denominațional, astfel încât să ne poată chema afară din sistemul respectiv și să poată trata cu noi ca individ.

Deci, vedem că în călătoria sa, Avraam a locuit în corturi, ca Isaac și Iacov. Amin. Avraam nu a construit niciodată un oraș. Cain a ieșit și a construit un oraș; Nimrod a construit un oraș și turnul. Amin. Toată lumea a mers să facă ceva, să construiască ceva, să-și propage propria idee și propria religie, dar Avraam nu a construit niciodată un oraș. De ce Avraam nu a construit niciodată un oraș? Pentru că Avraam a fost în căutarea unui oraș cu temelii tari, al cărui meșter și ziditor este Dumnezeu. Și dacă era în căutarea aceluși oraș, nu avea nici un motiv să construiască un oraș. Amin.

Ei spun: „Dacă astăzi ești aici în căutarea unui oraș al cărui constructor este plecat, nu există niciun motiv ca să începi o denominație, să construiești un oraș ca să zidești pietre împreună. Tu construiești un oraș ca să dovedești că nu ești în căutarea aceluși Oraș. Astfel, diavolul a încercat întotdeauna să-i determine să construiască un oraș al luteranilor, să construiască un oraș al wesleyenilor, să construiască un oraș al penticostalilor (Amin), ca să nu mai fie pribegi.

Dumnezeu i-a spus lui Avraam, după ce s-a despărțit în cele din urmă de Lot. Noi am vorbit despre aceasta data trecută. El i-a spus: „Ridică-te, ieși afară și privește spre Nord, spre Sud, spre Est și spre Vest, deoarece am spus să mergeți pe tot pământul.” Nu a existat nici un motiv ca Avraam să se așeze undeva, pentru că el încă descoperea pământul promis; și pentru că era încă străin și călător, continua să călătorească și să caute promisiunile în diferite locuri, unde voia Dumnezeu, și se întâlnea cu El în locul acesta și în locul acela, totul fiind în cadrul promisiunii, în interiorul țării. Dumnezeu a început să se întâlnească cu el din loc în loc, așa că Avraam mergea cu Dumnezeu, mergea înaintea Domnului și se supunea Cuvântului Domnului, pentru că Cuvântul Domnului i-a spus să meargă prin această țară. Și așa cum mergea prin țară, știm că Țara noastră, Moștenirea noastră este acest Cuvânt restituit.

Și pentru că a descoperit în permanență țara comunicând cu Domnul care mergea înaintea lui, nu exista niciun motiv să stabilească undeva (Amin) un lăcaș de cult; nu exista pentru el niciun motiv să stabilească o religie, un oraș sau orice altceva, deoarece continua să meargă pe pământ.

Vreau să spun că astăzi, această Mireasă merge încă prin Țară (Amin), merge înaintea Domnului, merge în promisiuni și descoperă tot ceea ce i-a fost dat, tot Cuvântul care a fost deschis. Amin. În timp ce mergem prin Țară, noi descoperim ce se află peste dealul următor, în următoarea vale, peste următorul pârâu și dincolo de orice. Deci, nu există un motiv să ne așezăm undeva. Când vă așezați și începeți să construiți un oraș, un loc de închinare și toate aceste lucruri, mărturișiți că ați străbătut deja toată Țara. Noi trebuie să umblăm și să Îl ascultăm, pentru că diavolul încearcă cu disperare și lucrează cu însăși natura omului, cu natura care este în noi, cu natura greșită care vine prin hibridizare și încearcă să ne determine să ne stabilim pe aceste Adevăruri pe care le avem, la fel ca pe vremea lui Luther, la fel ca în ziua lui Wesley și la fel ca în zilele pentecostalilor.

„Mergeți mai departe, construiți un oraș cu ziduri și credeți Mesajul.” Și din acest oraș cu ziduri, începeți să apărați Mesajul; acesta va deveni teritoriul nostru sculptat și nimeni nu mai poate intra pe el. Vom începe să apărăm Mesajul de aici, pentru că atunci când construiești un oraș, trebuie să-l aperi. De fapt, când începeți să construiți un oraș, trebuie să depuneți multă muncă pentru a-l menține. Este nevoie de mult efort pentru a menține viața în oraș. Aceasta este religia, dar tot ce trebuia să facă Avraam, era să meargă prin țară și să descopere tot ce îi promisese și îi dăduse Dumnezeu. Era acolo, iar el trebuia să meargă prin țară ca

s-o descopere. Și pentru că încă descoperea făgăduința lui Dumnezeu, nu avea niciun motiv să se stabilească undeva, ci locuia în corturi. Oh, Doamne!

Întotdeauna, omul încearcă să se ascundă de Dumnezeu și să se transforme într-un fel în care să se simtă justificat; nu să fie justificat, ci să se simtă justificat. Dar vreau să vă spun că nu contează că te simți justificat, dacă nu ești. Nu contează că te simți bine dacă nu ești într-un loc bun, pentru că poți face multe lucruri religioase care te fac să te simți bine, dar a te simți bine nu este echivalent cu a fi bine, chiar dacă ai dreptate. Astfel, nu putem să ne bazăm pe sentimente, deși sentimentele sunt un produs secundar, pentru că nu poți avea o închinare și o credință fără unele sentimente, te atașează de El. Dar când te bazezi numai pe sentimente, este foarte ușor să greșești. Omul încearcă să se ascundă de Dumnezeu pentru că acesta este scopul religiei, aceasta a făcut Adam, aceasta a fost acoperirea lui. El s-a acoperit cu propriile lui lucrări, și-a făcut propria religie cu frunze de smochin cusute împreună, a făcut o acoperire și a încercat să-și ascundă păcatul de Dumnezeu, fără ispășire, cu propria lui operă. El a încercat să facă aceasta pentru a se acoperi, a încercat să facă o cale în care se simte justificat, se simte bine, se simte acoperit.

„Un om se poate considera justificat pentru că cuvântul religie înseamnă acoperire. Astfel, a încercat să-și facă propria religie. Aceasta este natura omului, aceasta este ceea ce a încercat să facă omul întotdeauna și aceasta este ceea ce va încerca să facă în continuare.”

Să ne întoarcem la Geneza 11 și să mergem mai departe. Geneza 11.1:

„Tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte.

Pornind ei înspre răsărit, au dat peste o câmpie în țara Șinear și au descălecat acolo.

Și au zis unul către altul: „Haidem să facem cărămizi și să le ardem bine în foc!” Și cărămida le-a ținut loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de var.”

Noi am citit acest lucru și am văzut că s-au adunat acolo ca să construiască împreună un oraș și un turn. Dar vreau să ne întoarcem la versetul anterior și să vorbesc despre șeful acestor lucruri, despre Nimrod. Pentru aceasta, ne întoarcem la Geneza 10.6-12:

„Fiii lui Ham au fost: Cuș, Mițraim, Put și Canaan.

Fiii lui Cuș: Seba, Havila, Sabta, Raema și Sabteca. Fiii lui Raema: Șeba și Dedan.

Cuș a născut și pe Nimrod: el este acela care a început să fie puternic pe pământ.”
Vreau să prindeți că el a început să fie puternic. Se întâmplă ceva nou (Amin), este pentru prima dată când se menționează acest lucru în genealogii. Deci, Biblia este scrisă în așa fel încât să vă atragă atenția la faptul că acesta se va ridica pentru a stăpâni peste ceilalți oameni.

„Cuș a născut și pe Nimrod: el este acela care a început să fie puternic pe pământ.”

Știți ce-mi spune aceasta? Că nu vreau să fiu un om puternic pe pământ. Aceasta este dorința omului, să se promoveze mereu pe sine, iar pentru aceasta încearcă să urce peste celălalt. Dar eu nu vreau să fiu unul puternic pe pământ, ci vreau să fiu unul dintre cei care sunt din cer, vreau să fiu unul dintre cei al căror nume este scris în cer (Amin), în Cartea Vieții Mielului. Aceasta contează pentru mine.

„Cuș a născut și pe Nimrod: el este acela care a început să fie puternic pe pământ.

El a fost un viteaz vânător înaintea Domnului; iată de ce se zice: „Ca Nimrod, viteaz vânător înaintea Domnului.”

El a domnit la început peste Babel, Erec, Acad și Calne, în țara Șinear.

Din țara aceasta a intrat în Asiria; a zidit Ninive, Rehobot-Ir, Calah

și Resen între Ninive și Calah; aceasta este cetatea cea mare.”

Acest lucru este introdus în genealogii cu un scop. Amin. Astfel, aflăm că Nimrod era un vânător puternic înaintea Domnului și există multe feluri în care poți citi lucrul acesta sau în care îl poți interpreta, dar scrie simplu că Nimrod a fost un vânător puternic înaintea Domnului sau în prezența Domnului. Astfel, puteți vedea cum ar putea exista o înșelăciune și o neînțelegere a puterii sale, în sursa puterii sale. Puterea lui și sursa puterii lui (Amin), era la fel ca a lui Lameh.

Cain a fost protejat de Domnul și ar fi fost răzbunat de șapte ori dacă ar fi fost omorât de cineva. Aceasta a fost și problema lui Lameh: încercând să se apere, a omorât un om „pentru rănilor lui”, și a spus: „Cain va fi răzbunat de șapte ori, dar

Lameh va fi răzbunat de șaptezeci de ori câte șapte.” Știți că el a luat promisiunea aceea, ca și cum ar fi un lucru bun, ca și cum ar fi linia dreaptă, dar deși era sub protecția lui Dumnezeu, chiar generația aceea a fost generația nimicită de potop.

Și acum îl avem pe Nimrod, care este un descendent al lui Noe. Amin. Noe, Cuș și Nimrod. Aceasta este ceea ce spun genealogiile, și privind genealogiile, el este în linia corectă (Amin), ca să spunem așa, și devine puternic, apoi devine un vânător puternic înaintea Domnului. Astfel, puteți vedea că există o neînțelegere cu privire la toată puterea, talentele, atuurile și abilitățile lui, care au devenit o justificare.

Astfel, Nimrod a devenit cel puternic, a ieșit, a stabilit toate acele orașe și a avut o împărăție mare. Se pare că înainte de potop nu a fost cazul, pentru că este menționat aici. În felul acesta, Nimrod a început să instaureze un imperiu.

Fratele Branham a spus în mesajul **Locul de închinare ales de Dumnezeu:**

„Nimic nu este simbolizat în Vechiul Testament sau undeva în Biblie, de biserică, decât unitatea forțată a turnului Babel.”

Noi arătăm ideea modernă de biserică și de confesiune. Fratele Branham spune că aceasta nu este simbolizată în Biblie, decât în unitatea forțată de la turnul Babel.

Să ne întoarcem și să citim din nou din Geneza 11.3: *„Și au zis unul către altul: „Haidem să facem cărămizi și să le ardem bine în foc!” Și cărămida le-a ținut loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de var.*

Și au mai zis: „Haidem să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului!”

Așadar, au vrut un oraș și un turn, ca să se protejeze să nu fie împrăștiați pe toată fața pământului, ceea ce era contrar poruncii lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu le-a spus să se înmulțească și să umple tot pământul. El voia ca ei să iasă și să restabilească pământul (Amin), dar ei au vrut să se adune împreună și să-și facă singuri un nume. Ei nu mai promovau Numele Domnului, ci voiau să-și facă singuri un nume. Fratele Branham a spus că acesta este tabloul bisericii confesionale. Ei au vrut să-și facă un nume ca nu cumva să fie împrăștiați pe fața pământului. Astfel, s-au adunat împreună ca să-și facă un nume și să se protejeze, iar religia a devenit mecanismul prin care ei neagă Cuvântul, religia devine protecția lor față de Cuvânt, devine o barieră în calea Cuvântului sau o protecție față de Cuvânt.

Orașul cu ziduri. Ascultați, orașul cu ziduri din Israel... Când ai renunțat la moștenirea ta în Israel pentru a te muta într-un oraș întărit... Atunci când au intrat în țară, când au venit în Canaan și au împărțit țara, fiecare a primit o porțiune de pământ, au primit o bucată de pământ în funcție de mărimea familiei lor și a tribului din care făceau parte. Li s-a dat o porțiune de pământ, iar acela era pământul lor. Noi știm că acest pământ a fost foarte important pentru Nabot, care nu a vrut să renunțe la moștenirea sa, deși împăratul Ahab i-a oferit o mulțime de bani și o altă bucată de pământ care era mai bun, calitatea pământului era mai bună decât a pământului său. Nabot a vrut să țină moștenirea părinților săi, a vrut să țină porțiunea sa de pământ în care l-a așezat Dumnezeu. Ahab i-a oferit o porțiune mai bună și mai mulți bani, dar el i-a zis: „Depart de mine să renunț la pământul moștenirii mele.” Deci, moștenirea era foarte importantă. Dar dacă ți-ai vândut moștenirea și ai intrat într-o cetate întărită (Amin), când venea Jubileul și toți puteau reveni la moștenirea lor, erai blocat în orașul zidit și nu puteai să te întorci înapoi.

Voi vedeți bine că diavolul încercă tot timpul să ne facă să intrăm în orașul cu ziduri, să intrăm și să refuzăm libertatea care vine din răscumpărare. Amin.

„Nimic nu este simbolizat în Vechiul Testament sau undeva în Biblie, de biserică, decât unitatea forțată a turnului Babel. Acesta este singurul lucru care simbolizează unitatea, deoarece a fost realizată de Nimrod, un om rău care a ieșit și a forțat toate țările mici să intre în acest loc, în acest mare turn. Era o închinare religioasă, desigur, dar nu era considerată în Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, acolo vedeți simbolizată religia denominațională, turnul Babel, din Vechiul Testament. Aceasta a fost desigur o religie, dar nu era religia Cuvântului lui Dumnezeu.”

Astfel, când vrei să găsești denominaționalism religios, îl găsești în Turnul Babel.

În mesajul **Locul de închinare oferit de Dumnezeu**, ni se spune:

„Acum, vedem că această religie organizată forțează toate grupurile mici să intre într-o singură mare unitate, cum o numesc ei. Unii dintre ei cred în aceasta, iar alții cred în aceea; unii neagă lucrul acesta, și alții neagă lucrul acela, iar Biblia spune: „Cum pot merge doi oameni împreună, fără să fie de acord?” Aceasta nu va funcționa niciodată! Noi trebuie să fim într-un acord, dar nu de acord unul cu celălalt. Dar cu ce trebuie să fim în acord? Cu Cuvântul lui Dumnezeu...”

Acest lucru este bun. Nu în acord unul cu altul. Dacă putem ajunge în acord unul cu

altul, aceasta va aduce o unitate falsă. Prindeți aceasta. Dacă putem obține un grup mic și suntem toți de acord unul cu celălalt, aceasta va aduce o unitate falsă.

„Nu de acord unul cu celălalt. Dar cu ce trebuie să fim în acord? Cu Cuvântul lui Dumnezeu nu cu părerile omenești! Așa trebuie să se facă unitatea, în Cuvânt.” Acesta aduce adevărata unitate. Cu Acesta trebuie să fim de acord.

„Noi aflăm că grupările din Babilon au alcătuit o unitate forțată, dar Dumnezeu nu poate să-și pună Numele în așa ceva! El nu a făcut aceasta niciodată și nici nu o va face. Cu toate că oamenii au încercat aceasta și au pus Numele Lui în lucrurile lor, dar nu a mers.”

În mesajul **Dumnezeul acestei epoci rele**, ni se spune:

„Observați planurile lui sunt să zidească o super biserică denominațională, Consiliul Mondial al Bisericilor, vedeți, o super denumire, astfel ca toată lumea să i se închine fiarei, sub numele de Creștinismul unit. Ați vrea să citiți aceasta în Biblie? Apocalipsa 13.6 și 8. Acesta este un turn Babel modern.

Nu vă amintiți cum Nimrod, fățarnicul acela, a construit un turn mare și a făcut toate orașele mici să-i plătească tribut? Babel sau încurcătură este același lucru. Și-a schimbat doar numele, dar pe măsură ce vine sus dovedește că este același. Babilonul actual este Roma și toată lumea este adusă la Babilon, este adusă înăuntru prin Consiliul Mondial al Bisericilor care îi va face pe fiecare din ei să i se închine ei. Și voi ați luat semnul fiarei, fără să știți ce faceți. Dar acei care sunt aleși vor asculta Cuvântul și vor ieși afară din ea.”

Să ne întoarcem împreună la Apocalipsa 13 și să citim versetele la care s-a referit fratele Branham. Apocalipsa 13.11:

„Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.”

Înainte ca fratele Branham să se refere la Statele Unite care vin acolo unde nu au existat mulțimi de oameni care să iasă din țară, „avea două coarne ca ale unui miel, dar nu era un miel, exact ca un miel, ci fratele Branham a spus că era un bivoli, bivoliul american. El a spus că aceste două coarne sunt libertatea religioasă și civilă. Ei trasează tot drumul înapoi la turnul lui Nimrod, când acesta a spus: „Să ne construim un oraș civil și un turn religios.” Deci, am prins aceasta? Totul începe

În Geneza. Hotărât noi credem aceasta.

„...și vorbea ca un balaur.

Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ, în fața oamenilor.

Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.”

În ordine. Acum, sistemul fiarei este biserica catolică (Amin), iar el, sistemul american, va convinge lumea să facă un chip al fiarei. Fratele Branham a spus: *„un Consiliu Mondial al Bisericilor sau o unire.”*

„...o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.

I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.”

Știți, în cercurile religioase există oameni care spun că de fapt, va fi făcută o statuie și va fi un om al păcatului care va da viață acestui lucru. Totul este spiritual, este o unire religioasă. Amin.

Când a venit Dumnezeu jos și a încurcat limba la turnul Babel, nu s-au mai putut înțelege unul cu altul și s-au separat pentru a împlini efectiv Cuvântul lui Dumnezeu, împrăștiindu-se și înmulțindu-se foarte mult pe pământ (Amin). Nu s-au înțeles și nu au mai putut comunica unul cu celălalt, așa că au încetat să mai construiască orașul pentru că nu era încă timpul (Amin), dar vor reveni și vor termina construirea aceluia oraș, iar aceasta se întâmplă chiar acum, la sfârșit. Așa că au plecat, pentru a reveni; trebuie să revină într-o înțelegere comună sau un limbaj comun. Ei spun: „Bine, toată lumea va vorbi engleză, și vor vorbi dansând.” Nu este aceasta. Google Translate poate să se ocupe de aceasta. Vă întrebați de ce a venit Google Translate în scenă astăzi, astfel încât să-i poată aduce pe toți înapoi la o limbă? Nu contează ce limbă vorbești. Pentru mine nu contează că poți traduce în continuare toate limbile într-una singură, deoarece, dacă nu vă înțelegeți, tot nu reveniți la mintea comună, la gândirea comună, la înțelegerea

comună care se va întoarce pentru a începe construirea din nou a orașului. Ceea ce se întâmplă în lume, ceea ce am văzut întâmplându-se în ultimul an sau în ultimii doi ani, este că lumea vine la un gând, la un cadru al minții, și acel cadru al minții este că toți suntem legați împreună, toți suntem uniți.

Ce se întâmplă în China, se întâmplă și în America, se întâmplă și în India, și în America de Sud. „Trebuie să facem ceva ca să obținem controlul asupra acestui glob.” Acum începe să se alinieze raționamentul și înțelepciunea omului. „Am fost separați prin cultură, am fost separați prin limbă, atâția ani am fost separați prin granițe, dar ceea ce urmărim este o înțelegere comună care vine în om”, încât încep să se înțeleagă din nou. Vedeți, ei încep să gândească la fel și să se înțeleagă din nou unul pe altul. Și ce vor face? Tot ce și-au propus să facă. Atunci au fost opriți să facă aceasta, așa că vor continua acum să construiască orașul.

Dați-mi voie să citesc mai departe, ca să termin acest pasaj din Scriptură.

„I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei...” Deci, această unire, acest Consiliu Mondial al Bisericilor, va prelua controlul deplin. America este fiara care a ieșit din pământ (Amin), și ea are putere să dea viață icoanei fiarei ca să vorbească (Amin), pentru că fără un suport puternic... Ce putere au Națiunile Unite dacă îi elimini pe principalii jucători? De fapt, fără Statele Unite, Națiunile Unite nu ar fi avut nicio putere, nicio autoritate pentru o perioadă lungă de timp. Deci, este același lucru. Fiara aceasta care a ieșit din pământ și seamănă cu un miel cu două coarne, va da putere acestui Consiliu Mondial al Bisericilor. Există o unificare a credinței, iar aceasta îi va da putere să trăiască din nou și să vorbească. Și cum îi dă putere? Pentru că ea devine agentul de executare.

Versetul 15: *„I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.*

Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte

și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.

Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este șase sute șizeci și șase.”

Iată ce spune fratele Branham în câteva locuri. În mesajul **Ce să fac cu acest Isus numit Hristos?** din anul 1963, el spune:

„Și iată-vă astăzi formând un sistem. Au încercat să-i facă pe toți luterani, dar nu au putut; au încercat să-i facă pe toți bapțiști, dar nu au reușit; au încercat să-i facă metodiști sau pentecostali, dar nu au putut. Și ca să se poată face aceasta, în scurt timp au format acest consiliu, un cap, un chip al fiarei. Exact aceasta au făcut.”

Fratele Branham spune că nu s-au putut unifica pe doctrină, dar vor deveni o altă unificare, adică un sistem, care îi va uni în ascultare, lăsându-i să-și păstreze doctrina. Îți poți păstra doctrina dacă vrei să crezi într-un profet; poți să crezi în Joseph Smith, în Ellen White sau în William Branham; dacă vrei să te botezi în Numele lui Isus sau în cele trei titluri, dacă vrei s-o faci de trei ori înainte sau de trei ori pe spate, vă puteți păstra doctrina, dar trebuie să intrați în sistem. Aceasta este înșelăciunea, pentru că nu trebuie să renunți la doctrina ta, dacă doctrina ta nu este împotriva sistemului, de aceea trebuie să intri în această unire, în acest boicot sau uniune, în acest sistem.

Ei nu au putut face unirea pe doctrină. Biserica catolică are duhul roman și duhul roman a continuat în biserica catolică din Roma. Cine a fost Irod? Un împărat împuternicit de Cezar, sub guvernul roman, care a reconstruit templul pentru evrei, iar Romei nu i-a pasat că a reconstruit templul, deoarece pe Roma nu o deranjează ce dumnezei venerezi cât timp intri sub autoritatea sistemul roman. Dacă ești sub sistemul roman, poți să-ți păstrezi dumnezeii; dar nu poți să respingi sistemul, pentru că dacă faci aceasta, devii o problemă. Tu poți să te închini dumnezeilor tăi și Roma ar cuceri; așa, Roma începe să cucerească și alte locuri și-i lasă să-și păstreze dumnezeii. Ce face? Îți spune: „Poți să-ți păstrezi dumnezeii, iar dacă vrei mai mult, avem mai mult pentru tine. Îți poți păstra doctrina falsă, dar avem mai multe pentru tine.”

Duhul roman a intrat în biserica catolică, iar biserica catolică a început să cucerească, a încercat să aducă o unitate falsă în care toată lumea credea același lucru. Dar aceasta a căzut prin mișcarea protestantă, așa că și-au schimbat tactica, iar acum duhul care se mișca în biserica catolică, a început să se mute în confesiuni, așa că acum poți crede diferit, îți poți păstra doctrina, dar trebuie să intri în sistem. În care sistem? În sistemul roman care este un sistem antihrist, un sistem care merge până la Cain. Este sistemul lui Cain, așa că acum nu contează

ce ești. „Cred că nu putem să ne unificăm pe credință, așa că ne vom unifica pentru un scop comun menit ca prin unitate să devenim una.” Dar prin ceea ce facem ca să ne protejăm, ne distrugem pe noi înșine, deci este evident că omul se autodistruge.

Fratele Branham a spus, că nu Dumnezeu, ci omul se distruge singur. „Trebuie să găsim un mecanism prin care să ne putem proteja, ne vom uni sub obiectivul comun al autoprotecției și autoconservării.” Dar autoprotecția și autoconservarea pe care încercăm să le facem în încercarea de a reține Cuvântul lui Dumnezeu de la efectul asupra oamenilor care se supun Cuvântului lui Dumnezeu, devine o barieră pentru oameni.

Într-un alt mesaj din anul 1964, intitulat **Ce să facem cu acest Isus numit Hristos?**, ni se spune:

„Acum este pe cale să-și atingă din nou obiectivul final. Ora crucială este din nou aici. Ce este aceasta? „Răstignește-L! Nu putem să-i facem pe toți metodiști; nu-i putem face pe toți baptiști; nu-i putem face pe toți unitarieni; nu-i putem face pe toți trinitate; nu-i putem face aceasta, aceea sau cealaltă, dar putem avea un consiliu”, în care nu sunteți de acord așa cum este Estul de Vest, și toată lucrarea este greșită. Este un satelit al Romei. Este exact corect.”

Revenind la locul unde i-a făcut pe oameni să aibă un semn pe frunte sau pe mână, fratele Branham menționează lucrul acesta în mesajul **Semnul fiarei** din anul 1954:

„Acum vedeți ce este semnul fiarei? Este semnul apostaziei. Este o persoană care doar gândește: „Bine, eu aparțin la biserică, și sunt la fel de bun ca omul de alături. Eu aparțin de această biserică.” Dar vă dați seama de unde vine biserica voastră organizată de care depindeți? Vă dați seama?

Biblia spune: „Cel ce se închină fiarei, primește semnul ei sau numărul numelui ei pe frunte sau pe mână,” ceea ce este cunoștință sau faptă. Aceasta nu înseamnă că ați primit un tatuaj mare pe față. Nu va fi aceasta. Nu vorbește despre exterior, ci vorbește este spiritual.”

În anul 1960, spune:

„Acum, înainte de a pleca, în următoarele câteva minute, vreau să spun că

Pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt. Noi știm cu toții că Pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt. Luați Apocalipsa 9.1-4 și veți afla că nu toți aveau Pecetea pe frunte. În 2 Corinteni 1.22, Pavel spune că El ne-a și pecetluit prin Duhul Sfânt până în ziua de azi, iar în Efeseni 4.30 spune să nu întristați pe Duhul Sfânt care este Îngerul care a ieșit și v-a pecetluit pe frunte.”

Aceasta nu înseamnă că te ia și te pune undeva într-un loc. Fruntea ta este descoperirea ta, iar mâna ta este ceea ce faci în legătură cu aceasta. Este un semn spiritual, adică nu ia o șampilă mare cu care să te ștampileze. Este un semn spiritual, deoarece un semn spiritual marchează ceea ce ești pentru Duhul Sfânt. Este descoperirea ta și atunci ceea ce faci cu privire la descoperirea ta este semnul capului și semnul pe mână, este un semn spiritual care îți arată descoperirea, iar acțiunea ta este aliniată și ai Duhul Sfânt, ești sub Pecete. Dar și sub pecetea falsă a unei uniuni false există un semn, și acel semn are acordul intelectului tău sau ceea ce faci, acțiunea ta în favoarea sistemului.

Vedeți, nu trebuie să fii de acord cu sistemul pentru a fi însemnat. Puteți avea unele dezacorduri cu sistemul, dar sistemul este setat în așa fel încât comerțul vostru, capacitatea voastră de a cumpăra și a vinde, supraviețuirea voastră pe pământ așa cum supraviețuiește omul în mod normal, este amenințată, și atunci, deși nu sunteți de acord cu sistemul, colaborați sau participați în continuare la sistem, apoi primiți protecția sistemului, primiți semnul lui.

Deoarece Cain a fost protejat sub semnul lui, s-ar putea crede că Dumnezeu a fost de acord cu el, fiindcă i-a spus lui Dumnezeu: „*Pedeapsa mea este prea mare s-o pot purta. Dacă mă găsește cineva mă va ucide.*” Și Domnul i-a zis: „Oh, da, este corect. Dacă va face cineva aceasta, Mă voi răzbuna pe el. Dar te voi însemna pentru ca nimeni să nu te omoare.” S-ar părea că Dumnezeu S-a întors de la hotărârea Sa și că a acceptat ce a spus Cain, așa că l-a grațiat și l-a protejat, dar nu este adevărat. El l-a însemnat pe Cain pentru că nu sosise încă timpul; Dumnezeu mai avea multe seminte care trebuiau să apară în răscumpărare. Astfel, l-a însemnat pe Cain pentru o judecată viitoare, pe care a amânat-o. Deci, semnul acela era protecția lui, dar nu era justificarea lui; în acel semn nu era o siguranță reală împotriva condamnării veșnice. Așadar, mai apare un semn pe pământ, așa că nu vă uitați, prieteni, nu căutați un timp în care vor primi un semn care este semnul. Nu vă faceți griji cu privire la semn pentru că semnul este aici, este un acord intelectual cu care vă identificați doctrina; o identificați cu înțelegerea sistemului și sunteți de acord cu sistemul. Și chiar dacă nu sunteți de acord cu

aceasta, dar participați la sistem pentru un scop personal, din comoditate și conservare personală, primiți semnul. Acesta este semnul.

Avem aici și Pecetea lui Dumnezeu și semnul fiarei. Ambele sunt pentru protecție, dar una dintre ele este pentru autoconservare, iar cealaltă este o predare de sine în locul aflat sub Pecetea lui Dumnezeu. Mi-am predat viața, am murit pentru mine, am primit botezul Duhului Sfânt, așa că acum nu mai este viața mea, este Viața Lui pentru că am fost cumpărat cu prețul Sângelui Său. Nu este viața mea, este Viața Lui în mine și este posibil ca sub această Pecete să nu reușesc să-mi păstrez bunăstarea, poate nu pot să-mi păstrez veniturile, nu pot să-mi păstrez confortul, nu pot să-mi păstrez prietenii, dar renunț la toate acestea pentru Pecetea lui Dumnezeu. Este o predare totală și renunțarea la sine, dar semnul fiarei este totul despre autoconservare, ca să nu-mi pierd relația cu prietenii, familia, economiile, mijloacele de trai. Unul dintre aceste semne este renunțarea de sine și încrederea în Dumnezeu, iar celălalt este lipsa de credință în Dumnezeu și autoprotecția.

Nu căutați un semn care să ne însemneze aici. Ia Pecetea lui Dumnezeu, renunță la viața ta, renunță la încercarea de a-ți păstra viața, pentru că dacă încerci să-ți salvezi viața, o vei pierde, dar dacă îți pierzi viața pentru El, vei găsi că drumul în sus este în jos. Când începi să ai de-a face cu Dumnezeu, este întotdeauna opus raționamentului firesc.

Să ne întoarcem la Geneza 11.5:

„Domnul S-a coborât să vadă cetatea și turnul pe care-l zideau fiii oamenilor.

Și Domnul a zis: „Iată, ei sunt un singur popor și toți au aceeași limbă, și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând.”

Lumea în care trăim, în imaginația pe care o contemplă colonizează planeta Marte. Mă refer la inteligența artificială care devine înfricoșătoare. Acesta poate face telefonul tău care poate auzi o discuție în care spui: „Știi, data viitoare când sunt la magazin trebuie să obțin xyz”, iar când îți deschizi telefonul, acolo este o reclamă despre acel lucru. Vedeți, tocmai ai menționat aceasta. Inteligența artificială este în mașinile înfricoșătoare fără șofer și așa mai departe. Ce arată toate acestea? Că omul se întoarce la o înțelegere comună, iar când revine la o unitate și la o înțelegere comună, poate face tot ce și-a imaginat în inima lui. Aici suntem.

Să citim încă o dată versetul 6:

Și Domnul a zis: „Iată, ei sunt un singur popor și toți au aceeași limbă, și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând.

Haidem să Ne coborâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora!”

Acesta este Dumnezeu, care îi proteja pe cei aleși de sistem deoarece, atunci când a coborât și i-a împrăștiat, i-a obligat să se țină de Cuvânt. El încerca să-l scoată pe Avraam din sistemul acela și să-l aducă la El Însuși, astfel încât să poată avea o relație cu el, să poată să i se descopere lui Avraam, deoarece în felul acesta rupea sistemul. Dar acum am ajuns în ziua în care Dumnezeu a coborât prin Cuvântul Său și Cuvântul Său se împlinește; descoperirea Tainei lui Dumnezeu este acum dezvăluită, iar sub această Taină există o protecție pentru credincios. Astăzi a venit un Cuvânt, iar acest Cuvânt a venit să aducă protecție împotriva sistemului. Deschiderea Pечеților trebuia să arate duhul antihrist; trebuia să arate cum s-au țesut cele două duhuri prin epocile bisericilor; trebuia să arate ungera călăreților viței false și tot mecanismul diavolului, care încerca să folosească religia. Și acum, încearcă să folosească fiecare epocă, încearcă să folosească Adevărul actual ca să ne înșele. Voi știți ce a făcut. A sărit la bord în fiecare epocă și a adus o înșelăciune. De fiecare dată a adus o înșelăciune mai mare, fiecare epocă a adus înapoi un dumnezeu al înșelăciunii.

În Geneza 11, Dumnezeu a venit și l-a rupt pentru a-i proteja pe cei aleși, astfel încât Planul Său de răscumpărare să poată merge mai departe. Dar la sfârșit nu îl va opri, pentru că a trimis un Cuvânt, iar Acesta va fi Protecția pentru copiii Lui. El a construit deja un Turn de scăpare pentru noi, pentru că Hristos Domnul este un Turn puternic în care se ascund cei dreπți și sunt în siguranță. În această zi, El ne-a dat o Arcă, a construit o Arcă, a construit un Turn și noi avem un Loc sigur, și acum când Chivotul este terminat, acum când Turnul este construit, acum Își poate lua grupul care este în împărăția lui Nimrod, își poate scoate grupul din Babilon. El a distrus întotdeauna Babilonul, a distrus Babilonul, a distrus Babilonul și duhul care se mișca în jos, îl va perturba, îl va perturba și îl va perturba, iar Domnul a putut continua să-și adune aleșii. Dar acum, la sfârșit, nu-l va deranja. El va sta deoparte și le va permite să ajungă la un limbaj comun, la o înțelegere comună și la o gândire comună, astfel încât să poată face tot ce și-au închipuit în inima lor. De data aceasta, îi va întrerupe până își termină Planul de răscumpărare și își ia

Mireasa, apoi va trimite judecata asupra întregului lucru. Dar mai întâi, Își va lua Mireasa, de aceea în țară există o chemare care spune: „*Ieșiți din mijlocul ei! Copiii Mei ieșiți din mijlocul lor! Separați-vă și nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.*”

Glasul acela a dispărut în această zi, dar chemarea continuă prin Mireasă: „*Ieșiți, ieșiți, ieșiți, ieșiți! Există o Arcă, intrați în Arca siguranței (Amin), care este Hristos Însuși. Hristos a venit! Pe pământ există un Loc sigur.*”

Lăsați-mă să termin de citit de aici. Geneza 11.7-9:

„Haidem să Ne coborâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora!”

Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului, așa că au încetat să zidească cetatea.

De aceea, cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului.”

Noi știm că Terah a coborât de acolo. Fratele Branham a spus că Terah a coborât din Babilon și a venit și a locuit în orașul Ur. Apoi, Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam și i-a spus să se despartă, iar Terah i-a luat, au pornit în sus și au locuit în Haran, în nordul Mesopotamiei. Terah a murit acolo, iar Avraam s-a dus mai departe împreună cu Lot. Noi știm toate călătoriile lor pentru că am vorbit despre ele, iar în cele din urmă a avut loc ultima separare. Atunci, Lot s-a separat și în cele din urmă a plecat în Sodoma, iar Avraam a rămas singur cu Dumnezeu. Și când Dumnezeu l-a avut în cele din urmă pe Avraam într-un loc separat, i-a dezvăluit întreaga măsură a făgăduinței: „Este aici, este acolo, este aici, este acolo” și l-a purtat în ea. Aceasta a făcut cu Avraam și știm că promisiunea a fost despre o sămânță. A venit Isaac, din Isaac a venit Iacov și cei doisprezece părinți ai Israelului. Apoi, vedem că într-o perioadă de foamete au coborât în Egipt, pentru că și Avraam a plecat în Egipt tot într-o perioadă de foamete.

Când se întâmplă ceva, întotdeauna ne gândim că este pentru prima dată, dar Solomon a spus că nu este nimic nou sub soare. Tot ce este a fost înainte.

Astfel, Avraam a coborât și a locuit în Egipt într-un timp de foamete, dar în cele din urmă, prezența lui acolo a devenit un blestem pentru ei, iar Faraon l-a silit să

plece. Dar când a plecat, Faraon i-a dat toate bogățiile, așa că Avraam a ieșit bogat. Vedeți tiparul? Copiii lui Israel vor coborî în Egipt în timpul foametei, iar în cele din urmă, prezența lor va deveni un blestem pentru Egipt, iar Faraon îi va sili să plece și vor ieși bogați. Dumnezeu i-a chemat pentru că a făcut o promisiune lui Avraam, și i-a făcut-o sub separare. El l-a vrut pe Avraam, a vrut să-l aleagă pe Avraam și a vrut ca Avraam să fie separat de tot, pentru că a vrut să i se descopere.

Deci, Avraam a devenit lumina zilei sale, iar Dumnezeu nu a uitat promisiunea pe care i-a făcut-o, că îi va scoate din Egipt cu mână puternică. Dar ceea ce voia Dumnezeu prin aceasta, era să separe o națiune dintr-o națiune, și îi va despărți pentru Sine arătând că în afara epocilor bisericii, va scoate o biserică dintr-o biserică, va scoate o Mireasă dintr-o biserică, fiindcă vrea să aducă acea Mireasă la El.

Astfel, mai întâi i-a scos în pustie, i-a separat de toate celelalte orașe și de toate celelalte civilizații (Amin), pentru că acolo voia să-i spele cu Cuvântul Său și să se căsătorească cu ei, iar în luna de miere voia să-i ducă în țara făgăduită, pe care le-a făgăduit-o, și voia să-i poziționeze acolo. El voia ca pământul să ajungă sub influența Sa completă prin intermediul acestor oameni care au fost aleși, până când întregul pământ pe care li l-a dat devine al lui Dumnezeu, este pământul lui Dumnezeu. Acum, acolo exista un popor prin care putea lucra și putea elimina toți locuitorii, putea să arunce afară tot gunoiul, toți diavolii, astfel încât să fie un singur lucru, Lumina lui Dumnezeu. Acesta a fost Planul lui Dumnezeu, dar omul l-a stricat întotdeauna. Planul lui Dumnezeu se vede ce vrea să facă, așa că Dumnezeu i-a numit pentru Sine și i-a adus la Sine, dar ei l-au refuzat. Însă El a continuat cu Planul Său, i-a trecut Iordanul și le-a spus că-i va alunga pe toți locuitorii: „Du-te și ia țara în stăpânire”, astfel încât Dumnezeu să fie în parteneriat cu omul. El a promis că va pregăti calea, dar voi trebuie să-i alungați, adică trebuie să intrați în acțiune; apoi El vă va susține acțiunea și îi va alunga, atunci când lucrați prin credință.

Sunt câteva Scripturi pe care aș vrea să le citim împreună. Să mergem la 1 Cornici pentru că încerc să pun bazele pentru ceva ce vreau să obțin. 1 Cronici 17.20-22:

„Doamne, nimeni nu este ca Tine și nu este alt Dumnezeu afară de Tine, după tot ce am auzit cu urechile noastre.

Este oare pe pământ un singur popor care să fie ca poporul Tău Israel, pe care Dumnezeu a venit să-l răscumpere, ca să facă din el poporul Lui, ca să-Ți faci un nume și să săvârșești minuni și semne mari, izgonind neamuri dinaintea poporului Tău, pe care l-ai răscumpărat din Egipt?

Tu ai pus pe poporul Tău Israel ca să fie poporul Tău pe vecie și Tu, Doamne, Te-ai făcut Dumnezeuul lui.”

Astfel, acesta era poporul lui Dumnezeu. Scopul Lui a fost să-i facă o națiune mare, un popor extraordinar care să declare slava Lui.

Fratele Branham a spus în mesajul **Glasul semnului**, pe care tocmi l-am citat:

„Tipizat, Dumnezeu îl aduce pe Israel, poporul Lui, afară, o națiune dintr-o națiune. O națiune dintr-o națiune, un model frumos din ziua de astăzi, când Dumnezeu își cheamă Mireasa afară dintr-o biserică, Mireasa creștină afară dintr-o biserică creștină, o Biserică Mireasă dintr-o biserică numită mireasă.” Astfel, Dumnezeu are paralele aici.

Să ne întoarcem în Exod 34 și să citim o altă Scriptură. Exod 34.10-17:

„Domnul a răspuns: „Iată, Eu fac un legământ. Voi face în fața întregului popor minuni care n-au avut loc în nicio țară și la niciun neam; tot poporul care este în jurul tău va vedea lucrarea Domnului și prin tine voi face lucruri înfricoșate.

Ia seama la ceea ce-ți poruncesc azi. Iată, voi izgoni dinaintea ta pe amoriți, canaaniți, hetiiți, fereziți, heviți și iebusiți.

Să nu cumva să faci legământ cu locuitorii țării unde ai să intri, ca să nu fie o cursă pentru tine, dacă vor locui în mijlocul tău.

Dimpotrivă, să le dărâmați altarele, să le sfărâmați stâlpii idolești și să le trântiți la pământ idoli.

Să nu te închini înaintea unui alt dumnezeu; căci Domnul se numește gelos, este un Dumnezeu gelos.

Ferește-te să faci legământ cu locuitorii țării, ca nu cumva, curvind înaintea dumnezeilor lor și aducându-le jertfe, să te poftască și pe tine și să mănânci din jertfele lor;

ca nu cumva să iei din fetele lor neveste fiilor tăi și, astfel, fetele lor, curvind înaintea dumnezeilor lor, să târască și pe fiii tăi să curvească înaintea dumnezeilor lor.

Să nu-ți faci un dumnezeu turnat.”

Așadar, El îi aduce în țară și le poruncește să-i alunge, să scoată totul din țară, să alunge fiecare demon, fiecare idee confesională (Amin), fiecare unire falsă, să elimine totul. Să nu se unească cu nimic pentru că acestea îi vor împiedica. El voia o separare totală de toată necredința, voia o națiune aleasă prin care să strălucească Lumina Lui.

Să mergem și la Deuteronom 11.24:

„Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru va fi al vostru: hotarul vostru se va întinde din pustie până la Liban și de la râul Eufrat până la Marea de Apus.”

Când i-a adus în această țară, Dumnezeu le-a dat granițe definite și le-a spus: de la Eufrat până la râu în Egipt (Amin), de aici până la mare. Le-a dat un hotar, iar ei aveau să posede tot pământul dintre acele granițe. Vedeți, când Dumnezeu se ocupa de poporul Israel, se ocupa de el ca și cum ar fi un singur individ. El se ocupa de o națiune, dar felul cum se ocupa de națiune era ca de unul, deoarece ei erau un singur popor, o singură națiune, poporul Său. El avea de-a face cu unul, astfel, i-a adus în țară și a vrut ca ei să alunge toți locuitorii țării, să o curețe total și să aducă acel pământ supus total Cuvântului Său, pentru ca Lumina Lui să strălucească din această națiune. Aceasta a vrut Dumnezeu.

Dumnezeu a vrut ca Lumina Evangheliei Sale să strălucească prin poporul Său spre alte națiuni, a vrut ca Lumina aceea să fie o atracție pentru celelalte națiuni, astfel încât să vină și ele la Ea. Israel știa aceasta și mai cred aceasta și în prezent; există profeții cu privire la aceasta pentru viitor. Dumnezeu a vrut să vină, să ia acest popor și să-l curețe; apoi voia să ia acest popor curățit și să curețe țara (Amin); voia ca ei să intre în fiecare colț al acestui pământ cu hotare definite și să îndepărteze toată necredința, s-o îndepărteze complet, ca să aducă întreaga țară sau întreaga națiune sub Cuvântul Său. Astfel, Cuvântul lui Dumnezeu avea întâietate, și când Dumnezeu avea întâietate, Viața lui Dumnezeu putea străluci din această națiune spre celelalte națiuni.

Și ceea ce a făcut în Israel, încearcă să faci în tine. El vrea să intre în tine, te

scoate din Egipt, te aduce în promisiunile Cuvântului și îți pune granițe, iar această graniță este propria ta viață. Amin. El vrea să alunge orice necredință (Amin), alungă din tine fiecare bucățică de necredință, astfel încât să primești Cuvântul Său în tine; și când Cuvântul Său devine Stăpân, în tine este Lumina lui Dumnezeu, iar Viața lui Dumnezeu strălucește din tine și devine o atracție care îi va aduce pe cei aleși la Lumina ta.

Când Dumnezeu le-a dat porunci și țara, voia să aducă totul sub acest teritoriu supus Cuvântului, chiar cu forța. Dar El nu le-a permis niciodată să iasă în afara acelor granițe și să cucerească un alt popor ca să-l facă credincios. Ei nu aveau să facă niciodată convertiți prin cucerire, ci aveau să facă convertiți prin Lumină. Devenind Lumina lumii, aveau să atragă oamenii la Lumină, iar când aceștia s-ar fi apropiat de Lumină, ar fi fost îndreptați spre Sursa Luminii, care este Cuvântul lui Dumnezeu dat de Dumnezeu Însuși, apoi ar fi putut intra în contact cu Lumina. Dar Dumnezeu nu i-a instruit niciodată și nu le-a dat niciodată permisiunea să depășească aceste limite și să cucerească. Amin. Nu li s-a permis să meargă să cucerească o altă națiune și să-i aducă înăuntru. Acest lucru le-a fost interzis pentru că nu acesta este Planul lui Dumnezeu. Acesta este planul confesional și vine de la Nimrod. Este exact ceea ce a făcut Nimrod, pentru că Nimrod era un vânător puternic înaintea Domnului. El a mers, a cucerit orașe și a întemeiat o împărăție supunându-i pe toți sub Babel, i-a adus în această unitate religioasă falsă, prin forță. Dar Dumnezeu nu a vrut niciodată să folosească forța pentru a-și aduna aleșii; El își adună aleșii prin strălucirea Luminii; aleșii Lui sunt atrași de Lumină și merg la Lumină prin liberul arbitru. Acesta este Planul lui Dumnezeu pentru a-și răscumpăra copiii.

El vrea să te folosească, vrea să-ți posede vasul și vrea să alungi cu forța din mintea ta, din conștiința ta și din viața ta, orice este contrar Cuvântului, apoi aduce vasul tău în supunere totală întregului Cuvânt. Atunci Cuvântul are supremație deplină și astfel Lumina poate străluci. Lumina este Viața oamenilor și prin această Lumină îi va atrage pe aleșii lui Dumnezeu. Dar nu o va face niciodată prin forță, prin cucerire.

În **Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită** din anul 1963, ni se spune:

„Vedeți cum Dumnezeu Însuși Se face cunoscut și Își pulsează Viața în tine, pentru că acum ești un prizonier al Lui.

Tu ești prizonierul dragostei Lui. Lumea poate râde, să-și bată joc zicând: „Vino afară!” Ai putea merge, dar ești un prizonier. Vedeți? Celelalte femei pot juca la Hollywood, dar voi nu, voi sunteți prizonieri. Amin. Vedeți, tu ești un prizonier al lui Hristos. Ceilalți oameni pot fuma, bea și alte lucruri dacă vor, și să se numească creștini, diaconi și chiar predicatori, dar nu tu. Tu ești un prizonier al Cuvântului. Da, domnule. Da, domnule.

Făcându-și cunoscută taina, Pomului Său Mireasă, răscumpărat prin Hristos, al doilea Adam; se întoarce înapoi acasă, pentru a fi reșezat înapoi la Edenul original, eliberat de moarte, boală, griji, rușine, mergând înapoi cu Viața veșnică.

Ascultați, foarte mulți oameni au o concepție greșită. Să convertești oamenii la creștinism și la guvernarea lui, nu este de fapt, gândul Lui Dumnezeu. Voi ziceți: „Noi am convertit la creștinism prin guvernele Lui.” Nu este așa. „Bine, ei nu trebuie să bea, nu trebuie să mintă.” Voi știți că mahomedanii pot să vă depășească; știți că păgânii din Africa, oamenii aceia negri, au printre triburile lor legi care pot depăși orice puteți produce voi în creștinism.”

Acum observați. Dumnezeu făcându-Se cunoscut. Noi nu trebuie să facem convertiți la creștinism printr-un guvern de stat, ci prin revelația lui Hristos în noi. Așa cum era Dumnezeu în Hristos, Hristos este în tine. Cum faci convertiți? Prin cucerire? Cum faci convertiți? Prin Lumina care luminează, Lumina Lui, Viața lui Hristos în voi, nădejdea slavei. Când El are supremația în tine, Lumina aceea strălucește, devine o Lumină luminoasă și strălucitoare (Amin), iar aleșii sunt atrași de Ea. Așa faceți convertiți la Hristos, trăind Viața lui Isus Hristos și permițându-I să aibă supremația în voi, în pământul vostru. Amin. Atunci poate să vă ia și să vă stăpânească iar Lumina Lui strălucește și emană o putere de atragere, pentru că aleșii Lui sunt atrași de Lumină. De aceea, am intitulat partea aceasta „Cucerit sau atras”, pentru că ori ești cucerit, ori ești atras.

În continuare a spus: „Nu, noi nu suntem destinați să facem convertiți la creștinism printr-un guvern de stat; ci printr-o revelație, Hristos în voi; așa cum a fost Dumnezeu în Hristos, este Hristos în voi! Ce a făcut Dumnezeu în Hristos, Hristos face în voi! Ce semne a făcut Dumnezeu în Hristos, Hristos face în voi! Oh, nu este minunat? Uh! Oh, Doamne! Îmi place aceasta!

Isus a zis: „În ziua aceea,” iar ziua aceea este ziua aceasta. „În ziua aceea,” când se face cunoscută această descoperire, „veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl și Tatăl

în Mine; Eu în voi și voi în Mine.” Când se manifestă descoperirea, „În ziua aceea veți ști că Eu și Tatăl suntem Una; Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine.” Apoi, când descoperirea înaintează, ea este, „Eu în voi, și voi în Mine.” Iată-o.” Acolo ești tu. Aceasta este, prieteni. Noi nu trebuie să convertim pe nimeni.

Ascultați. Tu nu poți converti pe cineva la Mesaj prin cucerirea intelectului lui. Noi am încercat și am încercat să cucerim intelectul cuiva prin înțelegerea noastră biblică mai mare decât înțelegerea lor biblică. De aceea se confruntă confesiunile, de aceea au o mulțime de școli, seminare, medici, scriu cărți și toate celelalte. Tot ceea ce încearcă ei este prin forță, prin puterea de a cuceri intelectul. Fratele Branham a spus că toți se luptă încercând să-i facă pe toți baptiști, încercând să-i facă pe toți metodiști. Ce fac prin aceasta? Încearcă să le cucerească intelectul și să-i aducă în orașul lor întărit cu ziduri. Prin cucerire! Și trebuie să fie prin cucerire, pentru că nu au Puterea de atragere a Vieții, iar când nu există Puterea de atragere a Vieții, trebuie să mergi prin cucerire. Deci, tactica dominațiunii este tactica lui Nimrod.

Dacă turnul lui Nimrod a fost atât de grozav încât ar fi trebuit să-l construiască și să lase pe toată lumea să vină la el, și dacă credința ta este atât de minunată și iubirea ta de oameni atât de mare, lasă doar să strălucească Lumina și să-i atragă pe cei aleși să vină la Ea. Nu trebuie să mergi într-o misiune de cucerire, nu trebuie să mergi să te lupți pentru tine, nu trebuie să mergi și să dezbați. Omule, nu trebuie să mergi să provoci pe cineva, să dezbați ceva și să te motivezi până când convingi pe cineva să spună în cele din urmă: „Oh, ai dreptate, văd aceasta în Scriptură.”

Aceasta nu este o schimbare. Nu înseamnă să nu comparăm Scripturile căci tot ce facem noi se bazează pe Cuvânt (Amin), dar nu poți converti pe cineva prin guverne de stat, nu poți converti având dreptate sau prin faptul că ei recunosc că ai dreptate. Cum îi convertești? Prin Hristos în tine. Așa îi convertești la creștinism. Trebuie să fie atrași de Viața lui Isus Hristos, apoi ÎL prezinți pe Isus Hristos prin Cuvântul descoperit al orei (Amin) apoi ei înșiși intră în unitate cu El, separându-se de orice altceva. Se unesc cu Hristos și Îi dau întâietate asupra pământului lor, iar El începe să-Și trăiască Viața prin ei. Acum, ei sunt o altă Lumină pusă pe un deal pentru a atrage oamenii la El. Acesta este Planul lui Dumnezeu, nu ideea confesională.

Să ne întoarcem la Matei 23. Un lucru pe care l-am găsit este că Isus, cum să spun,

Isus este foarte disponibil și atent la prostituate, la vameși și la pescari, dar de fiecare dată când întâlnește un duh religios, El este foarte clar și precis. Să mergem la Matei 23.11-15:

„Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru.

Oricine se va înălța va fi smerit; și oricine se va smeri va fi înălțat.

Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi închideți oamenilor Împărăția cerurilor (Amin. A merge în cer este în concordanță cu Cuvântul): nici voi nu intrați în ea, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați să intre.

Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi mâncați casele văduvelor, în timp ce, de ochii lumii, faceți rugăciuni lungi, de aceea veți lua o mai mare osândă.

Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi înconjurați marea și pământul ca să faceți un tovarăș de credință și, după ce a ajuns tovarăș de credință, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât sunteți voi înșivă.”

Ce făcea fariseul? Încerca să facă un convertit prin guvernare, încerca să-l aducă la Lege. Aceasta i s-a întâmplat lui Pavel. Pavel mergea și predica un mesaj al harului, încercând să arate că Hristos a împlinit Legea și că sub împlinirea Legii a existat o dispensă a harului dată acum. Ceea ce a urmat este că iudeii încercau să-i aducă pe oameni înapoi într-o formă de închinare, sub religia guvernului de stat. Dar Pavel nu i-a adus așa și a spus: „Fățarnicilor, voi înconjurați marea și pământul ca să faceți un tovarăș de credință și, după ce a ajuns tovarăș de credință, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât sunteți voi înșivă, pentru că nu l-ați adus niciodată la Dumnezeu, ci l-ați adus într-un sistem.”

Aceasta au făcut evreii, au transformat Legea într-un cult sistem, într-un sistem, spunând că fiind în sistem și participând la sistem, erai în siguranță în spatele zidurilor sistemului. Dar așa, nu puteai fi prins de Dumnezeu. Sună ciudat, dar exact aceasta se întâmplă (Amin), ei încearcă să construiască o fortificație împotriva judecății lui Dumnezeu, ca să nu fie condamnați, astfel încât să se poată simți justificați. Ei înconjura marea și pământul ca să-i aducă pe oameni într-un sistem și-i învățau că sistemul le asigură siguranța. Dar tot ce au făcut a fost să câștige încă un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât ei.

Să citim mai departe:

„Vai de voi, povățuitori orbi, care ziceți: „Dacă jură cineva pe Templu, nu este nimic, dar, dacă jură pe aurul Templului, este legat de jurământul lui.”

Nebuni și orbi! Care este mai mare: aurul sau Templul, care sfințește aurul? (Matei 23.16-17).

Ei se întorceau constant la lucrările lor din aur; jurau pe jertfa lor, dar nu aurul sfințea jertfa, ci jertfa lor era sfințită de Templu, însă își puneau lucrările lor mai presus de orice. Să continuăm să citim:

„Dacă jură cineva pe altar, nu este nimic, dar, dacă jură pe darul de pe altar, este legat de jurământul lui.”

Nebuni și orbi! Care este mai mare: darul sau altarul, care sfințește darul?”

Ei se întorceau întotdeauna la lucrările lor și puneau mai mult accent pe ceea ce au făcut ei, decât pe ceea ce a făcut Dumnezeu, pentru că Dumnezeu a stabilit că nu darul lor sfințea altarul, ci altarul sfințea darul lor; nu aurul lor sfințea Templul, ci Templul pe care li l-a dat Dumnezeu sfințea darurile lor de aur.

Deci nu era prin lucrări, nu era nimic prin ceea ce puteau face ei și nu este nimic din ceea ce facem noi, pentru că tot ce facem noi, face Dumnezeu prin noi, acestea sunt lucrările mai mari, ce face El prin noi. Dar ei se întorceau mereu la o formă de idolatrie. Voi spuneți: „Evreii la idolatrie? Ei au fost categoric împotriva ei.” Probabil nu au avut o statuie în fața căreia să ardă o lumânare, dar au fost idolatri pentru că idolatria este atunci când începi să te închini la ceva ce ai făcut cu mâinile tale, la lucrul pe care-l faci cu mâinile tale și crezi să îl reprezintă pe Dumnezeu.

Vedeți, idolatria creștină? Acum vedeți cum s-a strecurat adulterul în biserica creștină? Brusca, sistemul de închinare devine ceea ce este venerat. Forma, rânduiala sau sistemul de închinare începe să fie venerat, deoarece ei cred că forma sau sistemul acela de închinare îl reprezintă pe Dumnezeu, și venerând forma sau sistemul de închinare, se închină lui Dumnezeu și sunt drepti înaintea Lui. Dar este un sistem pe care l-au creat cu propriul lor raționament, cu propriul lor intelect, este un idol creat de ei înșiși, pe care îl adoră. Astfel, aveți creștini care merg la biserică și citesc Biblia, dar trăiesc în idolatrie deplină.

Nu există nicăieri un statut la vedere, pentru că nu ai nevoie de un statut ca să fii

idolatriu, trebuie doar să te închini la ceva ce ai creat cu propriile tale mâini, crezând că lucrul pe care l-ai făcut Îl reprezintă pe Dumnezeu. Aceasta făceau acești evrei când traversau marea și pământul. Ei aveau sistemul lor, pentru că au luat Cuvântul lui Dumnezeu și L-au transformat într-un sistem religios. Astfel, sistemul religios a devenit dumnezeul lor, iar când Dumnezeu a venit jos în trup, L-au respins pe Dumnezeu ca să-și păstreze sistemul. Erau într-o idolatrie deplină venerându-și propria creație și respingându-L pe Dumnezeul cel viu.

Astăzi, lumea este într-o idolatrie deplină, așa că Îl resping pe Dumnezeul cel viu și venerază sistemul creat de ei, propria lor creație, crezând că acesta îl reprezintă pe Dumnezeu. Amin. Să citim mai departe. Isus este foarte, foarte drept. Versetul 20:

„Deci, cine jură pe altar jură pe el și pe tot ce este deasupra lui;

cine jură pe Templu jură pe el și pe Cel ce locuiește în el;

și cine jură pe cer jură pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu și pe Cel ce șade pe el.

Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuie să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.

Povățuitori orbi, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila!

Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar înăuntru sunt pline de răpire și de necumpătate.

Fariseu orb! Curăță întâi partea dinăuntru a paharului și a blidului, pentru ca și partea de afară să fie curată.

Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele văruite, care pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurăție.

Tot așa și voi, pe dinafară vă arătați neprihăniți oamenilor, dar pe dinăuntru sunteți plini de fățarnicie și de fărădelege.

Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi zidiți mormintele prorocilor, împodobiți gropile celor neprihăniți

și ziceți: „Dacă am fi trăit noi în zilele părinților noștri, nu ne-am fi unit cu ei la vărsarea sângelui prorocilor.”

Prin aceasta mărturisiți despre voi înșivă că sunteți fiii celor ce au omorât pe proroci.” Mărturiseau că nu sunt copiii lui Avraam.

„Voi dar umpleți măsura părinților voștri!

Șerpi, pui de năpârci! Cum veți scăpa de pedeapsa gheenei?”

Ceea ce este șocant, este că El vine și îi pune jos, îi pune jos, îi pune jos, dar în ziua aceea trebuia s-o facă. Dacă am putea merge înapoi, în ziua în care a spus aceasta, și am vedea grupul de oameni cu care vorbea, am vedea că vorbea cu cel mai religios și mai sfânt grup, cu cea mai îngustă dintre toate credințele evreilor, vorbea cu crema recoltei, vorbea cu cei mai buni dintre cei buni, totuși a făcut o afirmație șocantă.

Imaginați-vă ce s-a gândit micuța prostituată care stătea acolo și a auzit ce a spus. Ar fi putut crede în inima ei că „dacă fariseul nu reușește, pentru mine nu există nici o speranță.” De ce? Pentru ea, oamenii aceia erau perfecți; erau cei mai religioși, cei mai spirituali, cei mai evlavioși, dar Isus Hristos a venit și a făcut o gaură până la capăt. Prin aceasta, Glasul Lui le-a expus frunzele de smochin și a arătat că sunt total goi, le-a arătat minciuna și fățarnicia, arătând că susțineau un sistem creat de ei înșiși de-a lungul generațiilor, și că nu mai aveau încredere în Dumnezeu. Ei se închinau sistemului, iar când făceau prozeliți, când făceau convertiți, nu îi aduceau la Dumnezeu, la Cuvântul Său, ci făceau convertiți la sistemul lor.

Acesta este motivul pentru care fratele Branham a spus că bapțiștii vor naște bapțiști și penticostalii vor produce penticostali, dar Mireasa trebuie să aducă un copil al Cuvântului (Amin), pe care nu-l poate naște din propria ei minte, din propriul ei sistem, din înțelegerea ei. Această Mireasă a fost impregnată și trebuie să nască, dar nu poate naște un alt bapțist, un alt penticostal, un alt sistem al gândirii, nu-mi pasă ce nume îi spui dacă iese din sistem, este un hibrid. Singurul lucru pe care-l poate aduce Ea, este un copil al Cuvântului. De aceea a fost restituit Cuvântul în zilele noastre, dar să nu credeți că diavolul nu mai încearcă să se

strecoare și să aducă tactica lui Nimrod chiar printre noi.

Eu am văzut dezastru după dezastru deoarece am încercat să convertim oamenii prin guverne de stat, am încercat să cucerim, să cucerim înțelegerea lor intelectuală a Bibliei și a doctrinei. Eu am văzut aceasta. Adevărul este că veți vedea o încercare de a aduce conversia prin cucerire. Ce vrei să spui prin conversia prin cucerire? Dacă pot, prin dezbateri, raționament și înțelepciune, te conving că învățăturile mesajului sunt corecte, dar fără nicio descoperire reală de la Dumnezeu, doar printr-un acord mental și o înțelegere conceptuală. „Da, văd, Biblia arată că totul se potrivește, deci trebuie să ai dreptate.” Am făcut-o prin cucerire, v-am cucerit intelectul și am făcut un convertit prin cucerire. Dar pentru că a fost convertit prin cucerire, acel om va fi convertit de următoarea armată, mai puternică, ce apare. Deci, când găsesc discrepanțe în Mesaj, oameni care au căzut și toate aceste „dovezi,” dintr-o dată puterea ta nu mai este la fel, nu mai ești la fel de puternic și îți vei pierde convertitul pe care l-ai cucerit, în favoarea unei armate mai puternice, cu arme mai bune, cu arme ale inteligenței raționale mai bune. Dar înțelepciunea aceasta nu era metoda lui Dumnezeu de a face convertiți la Hristos.

Au fost momente când fratele Branham a vorbit despre aceasta și a spus că dacă vin la tine și încep să-ți cuceresc emoțiile, este foarte periculos. El a mai spus: „Nu-mi plac chemările la altar unde se spune: „John, amintește-ți de mama ta. Tu știi că acum este în cer”, ceea ce te face să crezi că nu vrea să fii salvat. Ce faci prin aceasta? Îl cucerești emoțional (Amin), aducând frica, atingând partea emotivă, stârnind un entuziasm emoțional, sau orice doriți. Prin aceasta, începeți să cuceriți emoțional, puteți face convertiți prin cucerire emoțională, dar acești convertiți nu stau niciodată mult timp, pentru că emoțiile sunt dependente de situație. Astfel, vor veni la o întâlnire de tabără, la o trezire sau la un serviciu grozav și vor merge pe nori, cât se poate de sus, dar următorul lucru pe care îl aflați este că se retrag, nu cred Mesajul și nu au mai venit la biserică de câteva luni. De ce? Pentru că ei au fost cuceriți emoțional; nu au fost convertiți, nu a existat o întoarcere, ci a fost o cucerire, iar cucerirea nu va dura. Când vor apărea emoții mai puternice decât acestea, s-au dus.

Astfel, Dumnezeu ne-a dat granițele noastre, și nu a spus că mergem să cucerim Egiptul. La evrei nu li s-a permis, nu au avut voie să părăsească această țară și această graniță. Aceasta este Cuvântul lui Dumnezeu, iar Cuvântul lui Dumnezeu este pentru tine ca individ, și trebuie să-ți supui viața fiecărui Cuvânt al lui

Dumnezeu, individual. Amin. În interiorul Acestuia ai voie să folosești forța împotriva diavolului care încearcă să te ducă înapoi. „Aceasta este o minciună, nu este în Cuvânt, este un gând rău, de aceea îți poruncesc în Numele lui Isus Hristos, prin autoritatea pe care i-a dat-o bisericii, să pleci de la mine!” În casa mea pot s-o fac cu forța, am voie să arunc afară toate gunoaiele, dar nu am voie să intru în casa ta, deoarece sunt aici doar pentru a-mi aduce propriul pământ în supunere față de Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât să poată avea întâietate, astfel încât să pot fi Lumină, iar dacă Lumina va străluci, va exista o putere de atragere.

Isus Hristos a spus: „*Când voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage toți oamenii la Mine.*” Dar noi am încercat să cucerim intelectul, iar când aceasta nu a reușit, am încercat să cucerim emoțiile, și de multe ori am încercat să cucerim voința cuiva. Amintiți-vă că semnul era pe frunte sau pe mână; ai fost convins intelectual că era corect și l-ai susținut, sau nici măcar nu ai mers împreună cu El. „A devenit un inconvenient personal, a devenit atât de incomod, încât sunt dispus să merg împreună cu ei.” De aceea, uneori aveți familii și creștini generaționali, și puteți vedea că membrii familiei nu pot crede tot, dar cu toate acestea, nu își părăsesc mama și tata, soțul sau soția, nu își vor părăsi copiii, nu vor lăsa lucrul acesta sau acela, și vor rămâne atașați la mesaj. Nu îl cred neapărat, dar devine incomod personal să te îndepărtezi cu Adevărul care întrerupe relațiile, dăunează prieteniei și relațiilor, așa că ținându-te de cineva, poți primi un semn pe frunte sau pe mână, te poate ține legat de sistem.

Vedeți, când vine vorba de sistem, sistemul nu se bazează pe credință deoarece Romei nu-i pasă ce crezi tu, nici măcar biserica catolică. Amin. Am citit că în urmă cu câțiva ani, guvernul Indoneziei avea să ceară în sensul lor să marchezi o religie, pe care trebuia s-o alegi din mai multe religii, dar aveau aborigeni care trăiau în junglă și se închinau la strămoși. Nu exista nimic pe documentul pe care trebuiau să-l semneze, așa că i-au numit creștini pe toți aborigenii care au trăit în junglă, într-un mod primitiv și i-au venerat pe strămoși. I-au numit creștini pentru că biserica catolică le-a spus că sub religia lor pot continua să se închine la strămoșii lor morți, pentru că nu este vorba despre ceea ce credeți că este adevărat. Bisericii catolice nu-i pasă dacă acel pigmeu credea că se putea închina la tatăl sau unchiul mort. Cât timp pigmeul participa în cadrul sistemului, aceasta era tot ce o interesa, să aibă încă un membru pe care să-l înghită în sistem.

Fratele Jack Kadema mi-a spus că și în Africa au făcut exact același lucru. Biserica catolică a străbătut Africa spunând că poți fi creștin și să continui să te închini la

strămoși, pentru că sistemului roman nu-i pasă de ceea ce crezi. Înțelegeți? Voi mergeți la sistemul roman, căruia nu-i pasă ce credeți, ci tot ce-i interesează este participarea, să participați la sistem. De aceea, puteți avea un semn pe frunte, un semn că sunteți de acord, sau nici nu trebuie să aveți un semn, ci doar să fiți de acord și să participați acolo. Deci, aceasta este baza sistemului: poți crede orice vrei cât timp participi acolo.

Nimrod nu a făcut niciodată convertiți la religia lui, ci i-a cucerit și i-a făcut să participe la religia lui, să participe la religia lui chiar dacă nu puteau crede tot ce credea el. Amin. Nu era vorba dacă credeau sau nu. Cât timp participau, erau salvați, dar dacă nu participau, erau morți.

Nebucadnețar a preluat același duh, atunci când i-a dus pe evrei în închinarea lui. El nu a fost deranjat că evreii se închinau la IaHVeH. Nebucadnețar nu a încercat niciodată să-i împiedice să se închine lui IeHoVaH, dar când a făcut acel chip, a cerut ca toți să se plece în fața lui. Ei puteau să creadă în IeHoVaH, pentru că el nu le-a cerut să renunțe la credința lor ebraică, ci le-a cerut să participe la sistemul lui religios. Dar când au refuzat să participe, a fost gata să-i ucidă pentru aceasta. Ascultați, noi dăruim religia de la baza ei, suntem o amenințare prin neparticipare, pentru că lor nu le pasă ce crezi, ci le pasă dacă participi sau nu. Tu poți veni la biserică, îți plătești zeciuiala, te îmbraci frumos, vorbești frumos, te-ai convertit, L-ai cunoscut pe Isus Hristos, dar ce zici, ai fost cucerit sau ai fost atras?

Lui Nimrod nu i-a păsat ce credeai, dar ți-a forțat participarea. Bisericilor Consiliului Mondial nu le pasă ce crezi tu, nu le pasă decât de participarea ta; bisericii catolice nu-i pasă de tine, ci sunt îngrijorați de participarea ta; bisericii baptiste nu-i pasă de ceea ce crezi tu, cât timp participi, iar participarea aduce o unitate. Gândiți-vă la aceasta: Participarea aduce o unitate, iar unitatea aduce un înțeles fals al siguranței.

Așadar, amenințarea la adresa religiei este neparticiparea, pentru că este vorba despre religie. Ea îl ține pe om departe de Dumnezeu, ea creează o barieră sau un zid pentru a-l ține pe om separat de Dumnezeu. Religia nu este interesată decât de participare, acesta este duhul din spatele ei. Nu-i pasă ce spune cineva sau la ce biserică te duci, nu contează că vor apărea tot felul de forme, ritualuri, reguli sau porunci care vă duc la un milion de feluri diferite. Nu sunt îngrijorați de aceasta câtă vreme ajung la duhul lui, la ceea ce am văzut în Cain, în Nimrod, în Nebucadnețar, la Roma. Totul se rezumă la același lucru care devine o amenințare

la adresa religiei, prin neparticipare, pentru că participarea aduce unitate, iar unitatea aduce o siguranță falsă în care se va întâmpla același lucru. Acest Consiliu Mondial al Bisericilor, participarea acolo, aduce o unitate, iar unitatea aduce un sentiment de siguranță, de auto-conservare, auto-protecție, și orice glas care se ridică împotriva acestui lucru devine o amenințare. „Acum, trebuie să se întâmple un lucru, din cele două, cu glasul care este împotriva: ori îi alungăm, îi lăsăm să plece de la noi, ori îi ucidem.”

Iată că acum vorbește religia. Ascultați, religia spirituală trebuie alungată sau ucisă. Dar astăzi nu pot să te scoată și să te împuște sau să te împiedice, așa că îți ucide influența, te izgonesc (Amin) și spun toate lucrurile rele despre tine, ca și cum nici măcar nu ești un credincios al Mesajului, dacă crezi așa. Vedeți, sistemul te alungă sau te omoară. De aceea, a avut Nebucadnețar o problemă cu cei trei tineri. Nebucadnețar nu a fost supărat pe acești trei tineri pe care i-a iubit și le-a dat o a doua șansă. Ei au fost înțelepți în împărăția lui și erau în poziții de putere și autoritate la curtea lui Nebucadnețar. Darius nu a vrut să-i arunce în cuptor. Darius nu a vrut să-l arunce pe Daniel în groapa leilor, dar a fost prins în propriul său sistem, iar problema a fost neparticiparea, deoarece Darius știa Cine era Dumnezeul lui Daniel, știa că Daniel s-a rugat la acel Dumnezeu și că nu a avut nicio problemă cu el, dar ei au venit la Darius și i-au spus că îl înalță în sistem și astfel, cu o abordare sistematică l-au făcut să dea o nouă lege și astfel, problema nu a mai fost că Daniel s-a rugat lui IeHoVaH, ci problema a fost că Daniel nu a participat cu ei. Lui Darius nu i-a păsat că Daniel se ruga lui IeHoVaH.

Vedeți, problema este neparticiparea. Poți să crezi ce vrei sau poți să nu ai nicio credință, poți să nici nu fii convertit, dar dacă îți plătești zeciuiala, rochia ta este în ordine și vii în fiecare duminică la biserică, ești bine. Ești bine și sistemul te protejează de judecata Cuvântului, pentru că faci ceea ce credem că fundamental este adevărat. „Trebuie doar să participi și te vom proteja”, deoarece participarea aduce unitate, iar unitatea aduce un sentiment fals de siguranță; și orice glas care este împotriva ei, trebuie excomunicat sau ucis. Acesta este sistemul, prieteni, și sistemul este în jurul nostru încercând să ne facă să intrăm.

Uneori, noi avem o abordare sistematică pentru salvarea copiilor noștri. Astfel, îi aducem în sistemul de ascultare a tot ceea ce avem de făcut, pentru că Iosua a spus: „*Cât despre mine, eu și casa mea, vom sluji Domnului.*” În casa ta, tu trebuie să-i aduci pe copii sub stăpânirea Cuvântului, nu ai de ales. Dar dacă copiii tăi nu sunt convertiți, nu sunt în ordine – pot să se îmbrace așa cum trebuie să se

Îmbrăce un credincios, pot să vină la biserică, pot să ridice mâinile și să se roage, dar dacă nu sunt convertiți, nu sunt în ordine numai pentru că participă.

Nu faceți ca participarea la o biserică a Mesajului să fie la fel ca și conversia. Avem oameni care și-au pierdut copiii în lume și există tot felul de motive pentru care ne pierdem copiii în fața lumii. Dar se vor întoarce dacă vor vedea o Lumină, pentru că noi nu ne convertim prin guverne de stat, ci ne convertim prin Hristos în tine. Ei pot merge și aceasta poate fi ceea ce trebuie să facă, astfel încât să nu se poată simți mai confortabil în sistem; ei trebuie să recunoască unde este Lumina și Viața, astfel încât să poată veni singuri la Lumină. Copiii pleacă și există multe motive pentru care merg, dar uneori suntem confuzi și spunem că i-am dus în fiecare tabără în care am putut să-i ducem, au fost tot timpul la biserică și au ascultat casetele în casă. Astfel, credem că dacă i-am făcut să participe la toate acestea, la optsprezece, nouăsprezece, douăzeci de ani, s-au convertit, ceea ce este egal cu conversia, care este participarea, dar participarea poate aduce un sentiment fals de siguranță. Deci, ne mirăm când pleacă, dar adevărul este că nu au fost convertiți niciodată, ci cu toată participarea lor, au fost în lume. Uneori când încercăm să obținem copii convertiți, facem doar o participare suplimentară. Este adevărat că este o mentalitate denominațională pentru că sunt convertiți venind sub un Semn, iar Semnul este Viața lui Hristos expusă în casa ta.

Uneori, mă întreb dacă nu încercăm excesiv să compensăm lipsa Vieții lui Hristos în casă, și încercăm pentru că în casă nu există Lumina lui Hristos, așa că încercăm să aducem o participare, iar această participare să devină o siguranță pentru copiii noștri. Dar nu contează cât participă dacă acasă văd un duh antihrist. Ce este un duh antihrist? Un duh anti-Cuvânt. Credem că fratele Branham a spus aceasta, dar credem că aceasta este părerea lui, așa că vom merge și vom face acest lucru.

Voi puteți determina oamenii să participe la sistem, nu este greu, dar există o singură cale de a converti pe cineva, iar aceasta este Hristos în tine. Fratele Branham a spus că dacă Îl ai pe Hristos în tine, ai încredere în El, în Semnul tău, și poți aplica Semnul, iar acest Semn va intra în vigoare. Nu o participare suplimentară, ci Viața afișată a Semnului va aduce întoarcerea; nu o participare suplimentară, nu primești puncte bonus, nu există o expunere suplimentară, înțelegeți? Noi ne comportăm aproape ca și cum ar fi să ne îmbolnăvim de varicelă. „Cu cât ne adunăm mai mult, cu cât se reunesc mai mulți, cu atât aveți mai multe șanse să-L prindeți!” Sper că mă înțelegeți, fiindcă nu încerc să descurajez o persoană pe care încerc să-o readuc la Cuvânt, dar copiii noștri și toată

lumea din jurul nostru, trebuie să vadă în viața noastră, Viața literală a lui Isus Hristos, trebuie să vadă că teritoriul nostru, pământul nostru, a fost supus Cuvântului, și în el există o Lumină care strălucește. Astfel, copiii noștri nu sunt cuceriți de sistem, ci sunt atrași de Viața din tine, sunt atrași de Lumină, și Lumina din viața ta este Semnul tău, este lucrul pe care L-ai afișat și în care ai încredere (Amin) când te rogi pentru copiii tăi și spui: „Doamne, știu că Semnul a fost afișat și că Viața Ta este în mine. Nu pentru că am trăit perfect, fiindcă știu că nu am făcut-o, dar știu că ești în mine, Doamne, și am încredere că acest Semn va avea efect asupra copiilor mei.”

Poate arăta rău, poate este total invers, dar nu contează! Dacă au văzut vreodată Viața, nu pot uita niciodată unde se află acea Lumină, iar aleșii sunt atrași de Lumină.

„Frate Chad, ești împotriva participării?” Oh, Doamne! Predic duminică dimineața și sunt împotriva participării? Dar este un produs, un afloriment al credinței. Nu este o siguranță bazată pe participare, ci este o siguranță bazată pe descoperire; descoperirea produce un afloriment de participare, este muchia lamei. Nu ar trebui să ne întâlnim niciodată, ar trebui să nu mai facem ședințe de știri, înțelegeți?

Adevărata problemă cu care ne confruntăm este că diavolul va încerca să aducă mesajul într-un alt sistem, într-o altă formă de participare de grup, care aduce o unitate, care aduce o siguranță falsă. Unde va încerca s-o facă? Chiar aici. El va încerca s-o facă în biserica aceasta, va încerca s-o facă în casa ta, va încerca s-o facă în mintea ta. Deci, nu are rost să mai căutăm nicăieri în altă parte problemele din jurul nostru. Cu ce ne luptăm? Luptăm împotriva religiei sistematice, împotriva duhurilor care încearcă s-o ia pe Mireasă de pe curs. Dar Dumnezeu a trimis astăzi un Cuvânt ca să scoată vâlul aceluia lucru și să spunem că este greșit, fiindcă noi nu facem convertiți prin aceasta sau cealaltă, ci facem convertiți prin Hristos în tine. Ce a făcut Dumnezeu în Hristos, Hristos face în tine. Aceasta este corect. Acolo este Viața. Dacă ai pe cineva în inima ta sau vrei să te schimbi, continuă să trăiești viața.

Am avut în minte să încercăm să convertim. Am făcut acest lucru înainte să pot vorbi din experiență, pentru cineva pentru care sunt împovărat cu adevărat; am avut o povară și chiar am vrut să-i convertesc. Și ce am făcut? Am făcut un studiu biblic. Dar studiul meu biblic nu a produs o atragere a Cuvântului, ci a fost o cucerire prin doctrină. Nu vorbesc despre nimeni altcineva, ci despre mine. Puteți

avea un studiu biblic care este absolut corect, deoarece Cuvântul este înălțător și fiecare ales este atras de Lumina epocii, sau ne putem așeza și să dezbatem, pot încerca să-ți cuceresc doctrina cu intelectul. Știți cum poate suna? Exact ca o conversație, dar problema este motivul din spatele ei. Nu acțiunea este motivul, ci duhul este motivul, este ceea ce încercăm să facem.

Dacă Israel s-ar fi predat deplin și ar fi alungat toți locuitorii țării, dacă ar fi alungat toată necredința și ar fi lăsat ca Dumnezeu lor să fie Împăratul lor, dacă ar fi adus tot teritoriul supus Cuvântului lui Dumnezeu, oamenii din națiuni ar fi fost atrași, mulțimile ar fi venit ca să afle ce se întâmpla acolo. Tot ce ar fi trebuit să facă, era să aducă sub supunere teritoriul lor, nu să încerce să cucerească pe altcineva. Să nu încercați să vă așezați și pur și simplu să aveți pace și să nu mai alungați dușmanii. Ei au eșuat.

Ioan 3.19: „Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.

Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele.”

De aceea trebuie să strălucim. Lumina expune faptele întunericului, dar omul vrea să fie religios, vrea să fie creștin, vrea să fie credincios, așa că va găsi un sistem.

Vreau să mai privim la o poveste, apoi vom încheia. Să mergem la 1 Împărați pentru că vreau să vă arăt o demonstrație a ceea ce încerc să spun. 1 Împărați 10.1:

„Împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon în ceea ce privește slava Domnului și a venit să-l încerce prin întrebări grele.”

Fratele Branham a numit domnia lui Solomon, epoca de aur a Israelului, ei și-au securizat granițele, au tăiat boschetele, au condus totul și au adus totul în supunere, au construit sub Solomon, au construit Templul, au așezat preoția, au stabilit închinarea la Templu, au ajuns în epoca de aur, erau Lumina strălucitoare.

„Împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon în ceea ce privește slava Domnului și a venit să-l încerce prin întrebări grele.

A sosit la Ierusalim cu un alai foarte mare și cu cămile care aduceau mirodenii, aur

foarte mult și pietre scumpe. S-a dus la Solomon și i-a spus tot ce avea pe inimă.

Solomon i-a răspuns la toate întrebările și n-a fost nimic pe care împăratul să nu fi știut să i-l lămurească.

Împărăteasa din Seba a văzut toată înțelepciunea lui Solomon și casa pe care o zidise

și bucatele de la masa lui și locuința slujitorilor lui și slujbele și hainele celor ce-i slujeau și paharnicii lui și arderile de tot pe care le aducea în Casa Domnului.”

Uimită, a zis împăratului: „Deci era adevărat ce am auzit în țara mea despre faptele și înțelepciunea ta!

Dar nu credeam, până n-am venit și n-am văzut cu ochii mei. Și iată că nici pe jumătate nu mi s-a spus. Tu ai mai multă înțelepciune și propășire decât am auzit mergându-ți faima.

Ferice de oamenii tăi, ferice de slujitorii tăi, care sunt necurmat înaintea ta, care aud înțelepciunea ta!

Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeuul tău, care a binevoit să te pună pe scaunul de domnie al lui Israel! Pentru că Domnul iubește pentru totdeauna pe Israel, de aceea te-a pus împărat, ca să judeci și să faci dreptate.”

Ea a parcurs un drum lung. Solomon nu a coborât niciodată în sudul Arabiei să cucerească națiunea aceea și s-o convertească pe împărăteasa din Seba. De fapt, Solomon nu a cucerit niciodată nimic ca să aducă prozeliți în Israel. El a alungat fiecare putere, a nimicit orice amenințare împotriva lui Israel și l-a adus pe Israel la închinarea la IeHoVaH, aceasta fiind epoca lor de aur. Amin. Și sub epoca lor de aur, împărăteasa a venit de departe, fără ca el să convingă, să cucerească sau să joace jocuri emoționale. Tot ce a făcut Solomon, a fost să se supună în continuare Cuvântului lui Dumnezeu, Cuvântului lui Dumnezeu, Cuvântului lui Dumnezeu, și faima lui creștea; el era o Lumină strălucitoare, iar această împărăteasă din Seba, a venit de departe. Cred că era de undeva aproape de Yemen. Ea a călătorit tot timpul prin deșert, pentru a-l auzi, iar când a auzit cuvintele lui, când a văzut înțelepciunea și ordinea a tot ce era acolo, nu a mai avut nicio îndoială în inimă. Ea a știut că acest lucru este adevărat pentru că noi nu facem convertiți prin guverne, ci facem convertiți prin Hristos în voi. Ce pot face ca să-mi câștig copiii? Hristos în

tine. Ce pot face ca să-i câștig pe membrii familiei mele? Hristos în tine. Ce pot face ca să-mi câștig vecinii sau colegii. Hristos în tine. Tu nu faci convertiri prin guverne. Nu ieșiți să-i cuceriti (Amin), ci cuceriti-vă sinele, pe voi înșivă; pune propria ta voie jos și cucerește-ți propriile raționamente, propria înțelepciune, propriul tău sfârșit de viață, cucerește pământul acesta și alungă orice necredință.

Cum îmi va salva copiii? Când Hristos este arătat și Semnul este afișat, puteți avea încredere în acest Semn ca să intre în vigoare pentru copiii tăi. Nu lucrările tale, nu eforturile tale, nu fraternitatea simbolică, ci spune: „Aplică Semnul”, apoi așezați-vă și purtați o discuție lungă cu ei, dați-le posibilitatea să vadă că acest lucru este adevărat, încuiați ușa și nu-i lăsați să iasă. Aplicați semnul cu încrederea că va intra în vigoare și data viitoare, apoi vorbiți cu ei. Spuneți: „Doamne, ajută-mă, fiindcă voi vorbi cu fiul meu și îl pretind în Numele lui Isus. Lasă ca Viața Semnului să aibă efect asupra lui.”

A atrage. Scopul unui sistem religios este să atragă cât mai mulți ca număr, nu-i pasă dacă primește capre sau oi, pentru că tot ce vrea este să umple locurile. Deci, nu-i pasă cu adevărat ce cred, cine sunt sau dacă au fost transformați. Singurul lucru care îi interesează este să umple locurile, să participe la sistemul lor. Mie nu-mi pasă ce sistem religios este, puteți să-l numiți cum vreți, toți joacă după aceleași reguli, fie că este vorba de o biserică liberală sau de o biserică legalistă; toate bisericile joacă după aceleași reguli pentru că este un duh religios care îi motivează pe toți. Vor doar să ocupați locurile, nu contează conversiile, problema este să nu fie amenințat sistemul lor, pentru că ei nu vor convertiți la Hristos, ci la sistemul lor. Deci, când vă convertiți în sistem, puteți obține orice, dar dacă nu încercați să umpleți un loc, dacă nu-ți pasă dacă mai intră unul sau pleacă, sau orice altceva, cât timp Hristos este înălțat, cât timp strălucește Lumina, cât timp adevăratul Cuvântul este ridicat sus (Amin), știi dincolo de orice umbră de îndoială că „Oile Mele ascultă Glasul Meu și nu urmează nimic altceva decât Glasul Păstorului.”

Pe noi nu ne interesează să atragem oameni, nu ne interesează să facem convertiți, nu ne interesează să cucerim nimic altceva decât pe noi.

Când era aici, Isus a spus: „*Eu sunt Lumina lumii*”, Lumina pe care au privit-o ucenicii Săi, dar când a plecat, El a spus: „*Voi sunteți Lumina lumii.*” Doar străluciți Lumina! Noi nu suntem aici să facem convertiți prin cucerire, ci prin Hristos în voi. Dumnezeu nu a încălcat niciodată libertatea de alegere. El are multe modalități de

a rezolva lucrurile, multe căi ascunse, dar l-a pus pe om pe baza liberei alegeri; El nu a pus biserica aici să treacă peste aceasta și să cucerească. El a spus doar să strălucim Lumina, să-L înălțăm pe Hristos, pentru că „atunci când voi fi înălțat, voi atrage toți oamenii la Mine.”

El spune: „Trebuie să cobori la linia alegerii libere și să iei Cuvântul lui Dumnezeu. Tu nu vii pentru că mama ta a fost o femeie bună, nu vii pentru că ești un vecin bun, ci vii pentru că Dumnezeu este Cel care te cheamă să vii. Tu Îl accepți pe baza Cuvântului Său, ceea ce înseamnă tot Cuvântul, orice Cuvânt. Dacă poți scoate tot din calea conștiinței tale, toate simțurile și să lași Cuvântul să intre, acel Cuvânt va produce exact aceasta.”

În **Apocalipsa capitolul 4**, el spune:

„Cum este voința proprie? De ce o numești voință proprie, frate Branham?” Pentru că ea îl pune pe bărbat și pe femeie înapoi, la fel ca Adam și Eva în grădina Eden, ca să aleagă între cei doi pomi. Acesta este Moarte și acesta este Viață. Propria voie. Libera alegere. Dumnezeu l-a pus pe primul Adam și pe Eva în fața aceluiași lucru: libera alegere. El vă pune în același loc. Și singurul lucru prin care puteți face alegerea este voia voastră proprie. Aleluia! Voia personală. Tu trebuie să vrei să faci voia lui Dumnezeu. Trebuie să scapi de voia ta proprie și să lași să intre voia lui Dumnezeu, pentru că este singurul canal care duce la inimă. Îi dai viața, prin propria ta voință.”

Vreau să citesc două pasaje din Scripturi. 1 Petru 2.9:

„Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată;

pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu.” Exact așa a vorbit cu Israel când i-a scos din Egipt. Aceasta este acum Mireasa, „care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare.

Preaiubiților, vă sfătuiesc, ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul.

Să aveți o purtare bună în mijlocul neamurilor, pentru ca, în ceea ce vă vorbesc de

rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.” (v.9-12).

Isaia 60.1. Aici vorbim despre Mireasă în timpul sfârșitului:

„Scoală-te, luminează-te, căci lumina ta vine și slava Domnului răsare peste tine!”

Aceasta este Lumina noastră. Porunca este să strălucești, Soarele este sus. Aceasta este o poruncă: ridică-te și strălucește, pentru că a venit Lumina ta și slava Domnului răsare peste tine. Aceasta s-a întâmplat cu Mireasa din acest timp de sfârșit.

„Căci iată, întunericul acoperă pământul și negură mare, popoarele, dar peste tine răsare Domnul și slava Lui se vede peste tine.

Neamurile vor umbla în lumina ta și împărați în strălucirea razelor tale.” Nu trebuie să cucerești nimic. „Neamurile vor umbla în lumina ta și împărați în strălucirea razelor tale.

Ridică-ți ochii împrejur și privește: toți se strâng și vin spre tine! Fiii tăi vin de departe și fiicele tale sunt purtate pe brațe.

Când vei vedea aceste lucruri, vei tresări de bucurie și îți va bate inima și se va lărgi, căci bogățiile mării se vor întoarce spre tine și vistieriile neamurilor vor veni la tine.

Vei fi acoperit de o mulțime de cămile, de dromaderi din Madian și Efa; vor veni toți din Seba, aducând aur și tămâie, și vor vesti laudele Domnului.

Toate turmele Chedarului se vor aduna la tine, berbecii din Nebaiot vor fi în slujba ta; se vor sui pe altarul Meu ca jertfă plăcută Mie și casa slavei Mele o voi face și mai slăvită.

Cine sunt aceia care zboară ca niște nori, ca niște porumbei spre porumbarul lor?

Căci pe Mine Mă așteaptă ostroavele, și corăbiile din Tarsis sunt în frunte, ca să aducă înapoi, de departe, pe copiii tăi, cu argintul și aurul lor, pentru Numele Domnului Dumnezeului tău, pentru Numele Sfântului lui Israel, care te proslăvește.

Străinii îți vor zidi zidurile și împărații lor îți vor sluji, căci te-am lovit în mânia Mea, dar, în îndurarea Mea, am milă de tine.

Porțile tale vor sta veșnic deschise, nu vor fi închise nici zi, nici noapte, ca să lase să intre la tine bogăția neamurilor și împărații cu alaiul lor.

Căci neamul și împărăția care nu-ți vor sluji vor pieri și neamurile acelea vor fi în totul nimicite.

Slava Libanului va veni la tine, chiparosul, ulmul și merișorul (cimișirul), cu toții laolaltă, ca să împodobească locul Sfântului Meu Locaș, căci Eu voi proslăvi locul unde se odihnesc picioarele Mele.

Fiii asupritorilor tăi vor veni plecați înaintea ta și toți cei ce te disprețuiau se vor închina la picioarele tale și te vor numi „Cetatea Domnului, Sionul Sfântului lui Israel”.

Când citim, știm că profeția are un dublu sens, un sens natural pentru Israel, și o semnificație spirituală pentru Mireasă. Multe dintre aceste limbaje se leagă și ele în noul Ierusalim, orașul ceresc care este Muntele Sion cel sfânt, care este Mireasa. Și Dumnezeu spune că în această zi, în ziua când întunericul acoperă pământul, El se ridică și strălucește, „ridică-te și strălucește pentru că Lumina voastră a venit și slava Domnului se va vedea peste voi.” Domnul slavei va străluci asupra voastră, și ce va face? El va aduna toate lucrurile la un loc, pentru că în cele din urmă, va fi un nou Ierusalim care coboară și totul va intra în acel oraș, iar ușa nu se va închide niciodată noaptea, pentru că acum există o Putere de atragere spre oriunde este Hristos, oriunde este acea Lumină care emană din acel oraș. Hristos este Templul acestui oraș, Mielul este Făclia, Lumina Domnului care luminează acest oraș, și de aici îi atrage toți oamenii în oraș; iar noi suntem locuința, templul Domnului.

Dumnezeu a vrut să stabilească în Israel, în Ierusalim, un loc în care urmează să se stabilească Isus Hristos pe tron în Mileniu, iar când Isus Hristos este pe tron, va exista o Lumină care emană peste tot pământul. Sub Împărăția Sa, în acea Lumină va fi o putere de atragere care îi va atrage pe oameni spre Ierusalim. În această zi a fost o Lumină deosebită, a fost Viața lui Isus Hristos care S-a întors înapoi la Biserică, iar acum, în sfântul Său locaș, în Templu, în locuința pietrelor voastre vii, construit într-o casă spirituală în acest nou Ierusalim, strălucește afară și Lumina este atracția, Viața este atracția, Lumina Cuvântului, Viața Cuvântului, Isus Hristos Însuși manifestat în oameni neînsemnați, în multe, multe mădulare ale Trupului care sunt atracția spre Isus Hristos.

Noi nu trebuie să facem convertiți ca Nimrod, ci trebuie să luăm ceea ce a spus

Isus: „Când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți oamenii la Mine.” Aceasta nu este o religie, ci este o Viață; nu este un sistem, ci o închinare adevărată; nu este o formă, deși există formă. Fratele Branham ne-a învățat cum să slujim, ne-a punctat conduita și ordinea, dar toate acestea sunt doar aflorate ale credinței noastre. Ele nu vor produce credință, ci sunt aflorate ale credinței; dar nu este o formă, nu este o biserică, nu este un altar, nu este sinceritate. Sinceritatea este descoperirea Cuvântului, este Viața acestui Cuvânt manifestat, care atrage toți oamenii.

Mă rog să-mi înțelegeți inima și lucrurile pe care le spun, pentru că nu sunt împotriva nimănui. Aceste lucruri m-au corectat, pentru că am încercat să convertesc cu forța; am încercat să conving intelectul. Când am ajuns prima dată la Mesaj, am avut niște argumente peste Cuvânt, iar în abordarea mea nu strălucea Lumina lui Hristos. Dar Dumnezeu nu vrea intelectul tău, nu vrea înțelepciunea ta, ci predarea ta.

Nimrod avea puterea fizică, putea să unifice lumea și să-i aducă pe toți într-o singură religie. Acesta este adevărul, iar dacă Dumnezeu ar fi vrut aceasta, l-ar fi uns pe Nimrod și ar fi lucrat prin Nimrod. Dar ce a făcut Dumnezeu? A primit un om care a ieșit din sistemul acela, El l-a luat pe Avraam, l-a tras deoparte, iar după ce l-a separat de tot, i-a spus: „Acum îți dau pământul”, și Și-a luminat Lumina prin el. „Și ce a făcut Avraam? El a pregătit soldați cu care a luptat și a biruit cinci împărați.” Este adevărat, dar Avraam a folosit acea forță pentru a elibera Sodomă și orașele din jur; El nu a folosit niciodată forța pentru a produce promisiunea Cuvântului, pentru că Dumnezeu nu voia puterea lui Avraam, ci îl voia pe Avraam, voia predarea lui.

Când Dumnezeu a venit să-i alunge pe locuitorii de pe pământul țării și să-Și înființeze națiunea Sa, pe Israel, nu s-a dus să-i ia pe amoriți, nu s-a dus să ia egiptenii sau o altă armată puternică, ci a scos o grămadă de sclavi din Egipt, pentru că nu voia să fie cucerit nimic prin putere, nu a vrut biruință prin putere sau forță, așa că a luat pe cineva care nu avea putere sau forță, i-a scos, i-a ridicat și i-a trimis. De aceea a spus: „Eu îi voi alunga pe locuitorii țării.” Nici măcar nu erau soldați, ci erau sclavi, pentru că Dumnezeu nu vrea să-Și extindă Împărăția prin putere, intelect, capacitate intelectuală, ci vrea să venim prin smerenie și predare, prin smerenie și predare, și prin faptul că ne smerim pe noi înșine, ne va înălța. Când ne ridică, o face prin Cuvânt, iar acum devine Cuvântul manifestat, pentru că Dumnezeu a vrut să atragă prin Lumina Cuvântului Său. Astfel, cel mai mare lucru

pe care putem să-l facem pentru lumea pierdută din jurul nostru, este să ne predăm lui Dumnezeu, să ne dăruim pe noi înșine acestui Cuvânt și să-L lăsăm să aibă întâietatea și să trăiască în noi. Aceasta este singura cale de a converti lumea din jurul nostru. „*Hristos în voi nădejdea slavei.*”

Apreciez faptul că aveți răbdare cu mine în timp ce-mi descarc inima. Știți, Evanghelia este simplă, dar uneori o facem atât de grea. Evanghelia este simplă, că vine după voi. El are oi pierdute și vine după voi. Și cum le cheamă pe oi? Prin glas, pentru că „*Oile Mele aud Glasul Meu*”, Lumina pe care o văd, vocea pe care o aud și la care vin. Ea este Evanghelia care îi întoarce, care îi cheamă pe aleși. Noi nu avem nevoie de ceva formal, nu avem nevoie de un sistem pentru care trebuie să convertim prin forță, ci tot ce trebuie să facem este să-L înălțăm pe Hristos sus, lăsând Glasul Lui de Păstor să se audă, să lăsăm Lumina să continue să strălucească și aleșii vor veni, oile vor veni. Aleșii vor veni. Nu trebuie să ne facem griji cu privire la aceasta, nu vrem să fim aspirați de metodele greșite, de metodele false care nu produc Viața. Există un singur lucru care produce Viață, iar acela este Viața. Viața produce Viață, iar Mireasa este chemată numai să nască copiii Cuvântului.

Să ne plecăm capetele și să ne rugăm.

Doamne Isuse, Îți mulțumim pentru acest Cuvânt, Îți mulțumim pentru harul Tău care abundă. Îți mulțumim, Doamne, pentru că ne-ai atras și ne-ai scos din focul denominațional, îți mulțumim pentru că ai distrus acest sistem babilonean în fața ochilor noștri și ai rupt vălul, astfel încât să putem vedea ceea ce este. Doamne, ajută-ne să facem o mare predare, așa încât să-Ți putem preda voința noastră, să nu mai fim noi, ci doar Tu, Domnul Dumnezeu. Fă ca Lumina aceasta să strălucească liber prin viața noastră, să nu o împiedicăm sau s-o ascundem în vreun fel, ci să strălucească pur și simplu.

Doamne, strălucește prin noi pentru copiii noștri, pentru cei dragi ai noștri, pentru colegii noștri, fă să fim o Lumină care să provoace atracție care să-i atragă pe oameni la Tine, ca să Te poată vedea în descoperirea Cuvântului și astfel, să fie convertiți și umpluți de Duhul Tău, ca oi ale Dumnezeului lor. Noi înșine nu putem face nimic altceva decât să ne predăm. Noi nu avem putere sau abilități, dar avem o chemare, suntem aleși și știm pentru ce ne-ai chemat, Doamne, de aceea, ne predăm Ție, și Te rugăm să ne scoți și să ne folosești pentru a răspândi Lumina Ta. Folosește-ne să fim o Lumină strălucitoare pentru gloria Ta și fie ca prin tot ce

spunem sau facem, să-Ți atragi aleșii. Doamne, păzește-ne de duhurile religioase care ar putea încerca să ne împiedice, să ne îndepărteze, sau să ne tragă într-un program sau într-o formă de sistem. Ajută-ne să rămânem liberi de acele lucruri, Stăpâne, pentru că ai promis aceasta pentru Mireasa Ta.

Doamne, Ți mulțumim pentru Cuvântul Tău, în timp ce ne despărțim și plecăm. Mergi cu noi, îndrum-ne și condu-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, fraților.

-Amin-